

Memòria final d'anàlisi de l'impacte normatiu sobre l'elaboració d'un Projecte de decret pel qual es regula el règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la comunitat autònoma de las Illes Balears

Antecedents

L'article 42 de la Llei 4/2011, de 31 de març, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears (en endavant Llei 4/2011), estableix que per iniciar el procés de tramitació d'una disposició administrativa és un requisit previ presentar una anàlisi d'impacte normatiu mitjançant un estudi rigorós de les conseqüències per a la societat d'aplicar una determinada norma, també les possibles alternatives a aquesta norma i les conseqüències econòmiques que se'n deriven. A més, aquesta memòria ha d'expressar el marc normatiu en el qual s'insereix la proposta i en tot cas, ha d'incloure una relació de les disposicions afectades i la taula de vigències de disposicions anteriors sobre la mateixa matèria.

D'acord amb l'article 13 de la Llei 4/2011, les memòries, els estudis i els informes ja establerts i en vigor per a la tramitació normativa, segons el que disposa l'article 42 de la Llei esmentada, s'han de refondre en un únic document que s'ha de nomenar *memòria de l'anàlisi de l'impacte normatiu*, que ha de redactar l'òrgan o centre directiu que proposi el projecte normatiu de manera simultània a l'elaboració, per la qual cosa es tracta d'una memòria viva.

Així mateix, cal recordar, pel que fa al procediment d'elaboració de les disposicions generals, que l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant Llei 39/2015), estableix que en l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis següents:

a) Els principis de necessitat i d'eficàcia, en virtut dels quals la iniciativa normativa ha d'estar justificada per una raó d'interès general, s'ha de basar en una identificació clara dels fins perseguits i ha de ser l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució.

- b) El principi de proporcionalitat, en virtut del qual la iniciativa que es proposi ha de contenir la regulació imprescindible per atendre la necessitat que s'ha de cobrir amb la norma, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposin menys obligacions als destinataris.
- c) El principi de seguretat jurídica, en virtut del qual la iniciativa normativa s'ha d'exercir de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, per generar un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que en faciliti el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones i empreses.
- d) El principi de transparència, l'aplicació del qual exigeix que les administracions públiques han de possibilitar l'accés senzill, universal i actualitzat a la normativa en vigor i els documents propis del seu procés d'elaboració, en els termes que estableix l'article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant Llei 19/2013); han de definir clarament els objectius de les iniciatives normatives i la seva justificació en el preàmbul o l'exposició de motius, i han de possibilitar que els destinataris potencials tenguin una participació activa en l'elaboració de les normes.
- e) El principi d'eficiència, en aplicació del qual la iniciativa normativa ha d'evitar càrregues administratives innecessàries o accessòries i ha de racionalitzar, en la seva aplicació, la gestió dels recursos públics.

D'acord amb això, s'elabora aquesta memòria d'anàlisi de l'impacte normatiu del Projecte de decret pel qual es regula el règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

1. Oportunitat, objectius de la proposta i alternatives

Pel que fa als problemes que es pretenen solucionar amb aquesta iniciativa, podem distingir en trets generals, de tres tipus: En primer lloc, un grup resultant del fet que, el Decret 45/1995, de 4 de maig, pel qual s'aprova el Reglament disciplinari de la funció pública (en endavant Decret 45/1995), no hagi incorporat en la seva redacció cap de les novetats normatives (estatals i autonòmiques) que s'han produït en l'àmbit administratiu en els darrers vint anys i que afecten directament o indirecta a la matèria disciplinària.

Dins aquest grup cal esmentar d'una banda, la falta d'adaptació del Decret 45/1995 a l'Estatut bàsic de l'empleat públic en determinades matèries, tal com la relativa a la tipologia de les infraccions disciplinàries i les sancions, els terminis de prescripció de les faltes i certs aspectes procedimentals relacionats amb la suspensió del procediment en cas que durant la seva tramitació s'apreciïn indicis de criminalitat; i també que no s'hagi dut a terme l'adaptació a la principal

novetat realitzada en matèria disciplinària per la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears (en endavant Llei 3/2007), consistent en establir un termini de 18 mesos per resoldre les faltes molt greus i greus.

Per altra banda, cal esmentar la manca d'adaptació del Decret 45/1995 a diverses qüestions, com ara la relativa a protecció de dades de caràcter personal, la utilització d'un llenguatge respectuós amb la perspectiva de gènere, i les adaptacions a les novetats introduïdes en matèria sancionadora recentment per la Llei 39/2015 i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del Règim jurídic del sector públic (en endavant Llei 40/2015).

El segon grup comprèn una sèrie de deficiències reguladores que s'ha de corregir, entre les quals, cal destacar les següents: a) els efectes en matèria de prescripció de les infraccions quan la paralització del procediment disciplinari es produeix per un termini superior a un mes per causa no imputable a l'interessat; b) les conseqüències derivades quan la inacció s'estableix respecte a les execucions de les sancions; c) la necessitat de regular el règim jurídic del denunciador en el mateix sentit que ho fa la Llei 39/2015, de manera que el responsable d'infraccions disciplinàries que denunciï els fets abans de què l'Administració tenguí coneixement i denunciï a altres implicats pot quedar exempt de sanció disciplinària si es compleixen les condicions que estableix l'article 62.4 de la Llei 39/2015; d) els problemes que fins ara s'estan produint com a conseqüència de que el funcionari instructor en l'àmbit de les actuacions instructores no té el caràcter d'autoritat, i e) la manca d'una regulació per als supòsits en el què el funcionari sotmès a un procediment disciplinari se li obre un procés.

El tercer grup fa referència a qüestions que s'han de millorar en matèria disciplinària com ara, clarificar el règim de situacions administratives en relació amb els inculpats en procediments disciplinaris, regular la pèrdua del lloc de feina en els casos de suspensions de funcions, regular de forma més detallada el tràmit d'informació reservada així com el trasllat d'actuacions al Ministeri Fiscal, resoldre les incidències relatives a les situacions de baixa per incapacitat temporal de la persona inculpada o la persona instructora, etc.

Pel que fa a la necessitat i oportunitat d'aprovar un nou reglament disciplinari, podem esmentar d'una banda, la necessitat d'actualitzar la regulació sobre aquesta matèria, a més de corregir les deficiències advertides en l'actual Decret 45/1995; i d'altra banda, la conveniència d'introduir diverses millores.

2. Contingut i anàlisi jurídic de l'esborrany de projecte

2.1. Contingut

El Decret consta d'un preàmbul, 41 articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

El text s'estructura en dos títols: el títol 1r, sobre el règim disciplinari, i el 2n, relatiu al procediment disciplinari.

El títol 1r, s'estructura en cinc capítols: El 1r, sobre disposicions generals (art. 1 i 2), el 2n, sobre faltes disciplinàries (art. 3 i 4), el 3r, sobre persones responsables (art. 5 i 6), el 4t, sobre sancions disciplinàries (art. 7 fins al 11), el 5è, sobre l'extinció de la responsabilitat (art. 12 i 13).

El títol 2n, es divideix en 7 capítols: El 1r, sobre principis general (art. 14 i 15), el 2n, sobre la iniciació del procediment (art. 16 fins al 22), el 3r, sobre la instrucció (art. 23 fins el 32), el 4t, sobre la resolució (art. 33 fins el 38), el 5è, sobre la tramitació de les faltes lleus, el 6è, relatiu a la caducitat del procediment i el 7è, sobre execució de les sancions.

L'article 1 i 2 delimiten l'àmbit d'aplicació subjectiva del Decret, el qual comprèn a tot el personal funcionari dels serveis generals al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i al dels ens del sector públic instrumental que en depenen comprès en l'àmbit d'aplicació.

L'article 3 relatiu a les faltes disciplinàries, defineix que s'entén per falta disciplinària i a l'article 4 classifica les faltes en molt greus, greus i lleus.

L'article 5 tracta la qüestió de la responsabilitat disciplinària i l'article 6 obre la possibilitat d'incoar un expedient disciplinari amb independència de la situació administrativa en què es trobin.

L'article 7 enumera les possibles conseqüències de la imposició d'una sanció de demèrit, mentre que els articles 8 i 9, d'una banda estableixen que les sancions aplicables són les establerts a la normativa estatal i a la Llei de funció pública de la Comunitat Autònoma, i d'altra que la graduació de faltes i sancions es farà conforme als criteris establerts en la normativa esmentada.

L'article 10 regula la pèrdua de lloc de treball com a conseqüència d'una sanció ferma superior al sis mesos.

L'article 11 determina que la deducció de retribucions en els casos d'incompliment injustificat de l'horari i la jornada no tindrà el caràcter de sanció.

L'article 12 enumera el supòsits d'extinció de la responsabilitat disciplinària i el 13 regula la prescripció de faltes i sancions.

L'article 14 enumera els principis que regeixen el procediment disciplinari i el 15 estableix que les actuacions han de garantir la protecció de dades de caràcter personal.

L'inici del procediment disciplinari es regula als articles 16 (iniciació), 17 (informació reservada), 18 (trasllat al Ministeri Fiscal), 19 (resolució d'inici), 20 (nomenament de personal instructor i personal funcionari amb funcions de secretària), 21 (notificació de la resolució d'inici) i 22 (mesures provisionals).

La instrucció del procediment es regula als articles 23 (instrucció), 24 (al·legacions a la resolució d'inici), 25 (presa de declaració de l'inculpat), 26 (prova), 27 (conclusió dels tràmits d'al·legacions i de prova), 28 (suspensió del procediment disciplinari), 29 (proposta de resolució), 30 (al·legacions a la proposta de resolució i consulta de l'expedient), 31 (conclusió de la fase d'instrucció) i 32 (actuacions complementàries).

La resolució que posa fi al procediment es regula als articles 33 (resolució del procediment), 34 (responsabilitat de la persona infractora), 35 (òrgan competent per resoldre), 36 (inscripció de les sancions), 37 i 38 (Comissió de personal i Junes de personal).

L'article 39 regula la tramitació simplificada en cas de faltes lleus.

L'article 40 regula la caducitat del procediment i el 41 la qüestió relativa a l'execució de les sancions.

2. 2. Anàlisi jurídic

Marc normatiu

D'acord amb l'article 31.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears el desplegament legislatiu i l'execució, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, de la competència en matèria de l'Estatut dels funcionaris de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de l'Administració local.

El marc normatiu en matèria de règim disciplinari està constituït pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant TREBEP) i la Llei 3/2007. En aquest sentit, cal esmentar que té caràcter de normativa bàsica el títol VII del TREBEP relatiu al règim disciplinari (articles 93 fins el 98), mentre que el desplegament normatiu sobre la matèria podem trobar-lo al títol X de la Llei 3/2007, dedicat al règim disciplinari (articles 130 fins el 145).

Àmbit competencial

El Decret 8/2015, de 2 de juliol, de la presidenta de les Illes Balears, determina la composició del Govern i estableix una nova estructura de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant la creació, l'extinció i la modificació de diverses conselleries.

El Decret 24/2015, de 7 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, estableix les competències i la nova estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb el qual la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques exerceix les competències en l'àmbit de la planificació, la direcció, la coordinació i l'execució de la política general de personal i formació del personal de les administracions públiques de les Illes Balears, entre d'altres.

La Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears (en endavant Llei 4/2001), estableix a l'article 38.1 que – amb caràcter general – la potestat reglamentària de l'Administració de la Comunitat Autònoma correspon al Govern de les Illes Balears, mentre a l'article 19.5 disposa que correspon al Consell de Govern, entre d'altres, les atribucions següents:

«5. Aprovar, amb el dictamen previ del Consell Consultiu, els reglaments per al desenvolupament i l'execució de les lleis, així com la resta de disposicions reglamentàries que li corresponen dictar.»

Així mateix, l'article 6.2 *a* de la Llei 3/2007 estableix que correspon al conseller o la consellera competent en matèria de funció pública preparar els projectes de disposicions reglamentàries en matèria de funció pública i proposar-ne l'aprovació al Consell de Govern i l'article 5.1 de la mateixa Llei disposa que correspon al Consell de Govern exercir la potestat reglamentària en matèria de funció pública.

Taula de vigències i disposicions afectades

- Article 149.1.18 de la Constitució espanyola.
- Article 31.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.
- El títol VII del TREBEP.
- El títol X de la Llei 3/2007.

Per altra part, cal assenyalar que l'entrada en vigor d'aquest Decret implica necessàriament la derogació del Decret 45/1995, de 4 de maig, pel qual s'aprova el Reglament disciplinari de la funció pública.

Examen del contingut jurídic del Projecte de decret

A. ADAPTACIÓ AL TREBEP. - Les previsions d'aquest nou Reglament s'adapten al TREBEP en certes matèries en què havia quedat desfasat com ara:

a) la tipologia de les infraccions disciplinàries i les sancions. El nou Reglament disposa a l'article 3 i 7.1 que són faltes i sancions aquelles establertes a la normativa bàsica estatal (article 95 del TREBEP) i a la llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears (articles 137, 138 i 139 de la Llei 3/2007), a diferència de l'actual regulació, continguda al Decret 45/1995, la qual fa una enumeració taxativa de les faltes i sancions disciplinàries als articles 3, 4, 5 i 11. Doncs bé, si comparem aquests darrers llistats podem comprovar fàcilment que el Decret 45/1995 no s'adapta en matèria de faltes molt greus al TREBEP (no recull com a infraccions molt greus les lletres *f*, *i*, *j*, *ñ* i *o* de l'article 95.2 del TREBEP), i en matèria de sancions no preveu la sanció de demèrit que, conforme a l'article 96.1 e del TREBEP, podrà consistir en la penalització a efectes de carrera, promoció o mobilitat voluntària. L'adaptació al TREBEP es du a terme principalment als articles 3, 7, 8 i 10 del nou Reglament.

b) els terminis de prescripció de les faltes. L'actual Decret 45/1995 diu que les faltes i sancions molt greus prescriuen als sis anys i lleus al mes (art. 16.1 i 2), contràriament amb el que disposa la normativa bàsica estatal, al disposar a l'article 143 del TREBEP que les faltes i sancions molt greus i lleus prescriuen als 3 anys i als sis mesos.

c) certs aspectes procedimentals relacionats amb la suspensió. L'article 18 i 22.3 del nou Reglament preveuen la suspensió del procediment, bé quan resulti de l'existència d'indícis fundats de criminalitat, o bé quan no ha estat adoptada la suspensió per l'autoritat judicial respecte al personal sotmès a un processament. Ambdós preceptes constitueixen una adaptació als articles 94.3 i 98.3 del TREBEP.

B. ADAPTACIÓ A LA LLEI 3/2007. - Disposa el vigent article 43.1 del Decret 45/1995 que el procediment disciplinari s'ha de resoldre en el termini d'un any, contràriament a allò que disposa l'article 145.1 de la Llei 3/2007, que fixa la duració màxima del procediment en divuit mesos. Per aquest motiu l'article 40.1 del nou Reglament estableix que «el procediment disciplinari s'ha de resoldre i notificar en el termini de divuit mesos».

3. ADAPTACIONS A ALTRES NORMES. - El nou Reglament té en compte les novetats normatives que s'han produït en l'àmbit administratiu en els darrers vint anys i que afecten directament o indirecta a la matèria disciplinària, especialment en relació amb:

- el procediment administratiu. L'article 16.3 del nou Reglament es una adaptació d'allò que disposa l'article 62.4 de la Llei 39/2015, en el supòsit que el denunciat hagi participat en la comissió d'una infracció disciplinària i sigui el primer en aportar elements de prova que permetin iniciar el procediment o quan sigui faciliti elements de prova amb un valor afegit significatiu.

En relació al període de prova del procediment sancionador, l'article 26.3 del nou Reglament estableix que «els mitjans i els períodes de prova són els regulats a l'article 77 de la Llei 39/2015», per la qual cosa, els fets rellevants es poden acreditar per qualsevol mitjà de prova admissibles en dret (al igual que preveia l'extingit art. 80.2 de la Llei 30/199, de 26 de novembre, de Règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú – en endavant Llei 30/1992 -), si bé, introdueix la novetat de que, la valoració de la prova s'ha de fer d'acord amb els criteris que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

Per altra part, en matèria de prova, l'actual article 30.1 del Decret 45/1995 diu que la pràctica de les proves s'ha d'ajustar al que disposa l'article 81 de la Llei 30/1992. La redacció que es proposa a l'article 26.4 del nou Reglament assenyala que la pràctica de les proves s'ha d'ajustar al que disposa l'article 78 de la Llei 39/2015. Aquest precepte manté la mateixa redacció que tenia l'extingit article 81 de la Llei 30/1992, de manera que només s'ha produït una adaptació tècnica que no comporta cap novetat des d'un punt de vista jurídic.

La darrera novetat es troba a l'article 39.1 del nou Reglament, al establir que «es podrà adoptar la tramitació simplificada prevista a l'article 96 de la Llei 39/2015, «[...], quan l'òrgan competent per iniciar el procediment consideri que existeixen elements de judici suficients per qualificar la infracció com a lleu.»

- la normativa de règim jurídic de les administracions públiques. En aquest sentit, cal advertir que els paràgrafs 2n i 3r de l'article 13 del nou Reglament, reproduïxen els principis sobre prescripció d'infraccions i sancions recollides als paràgrafs 2n i 3r de l'article 30 de la Llei 40/2015, pel que fa al cas d'infraccions continuades i el començament del termini de prescripció de les sancions.

- llenguatge respectuós amb la perspectiva de gènere. El nou Reglament utilitza expressions respectuoses, com ara «personal funcionari» en substitució de funcionaris, «persona funcionària» en substitució de funcionari, «personal funcionari instructor» en substitució d'instructor o «persona inculpada» en substitució d'inculpat.

En altres ocasions, les expressions de «conseller», «funcionari», «instructor», etc. que empra l'actual Decret 45/1995, són substituïdes per les expressions en gènere

masculí i femení, tal com «conseller o consellera», «funcionari o funcionària» i «instructor o instructora».

- la protecció de dades de caràcter personal. Així l'article 15 del nou Reglament diu que «els actes i les comunicacions que es produeixin en l'àmbit del procediment disciplinari han de garantir la protecció de les dades de caràcter personal de les persones implicades i afectades, de conformitat amb els nivells de seguretat legalment establerts.»

4. CORREGIR DEFICIÈNCIES ADVERTIDES EN MATÈRIA DE PROCEDIMENT

DISCIPLINARI. - Les deficiències que es tracten de corregir són les següents: Primera, tot i que el termini per resoldre és de 18 mesos, de conformitat amb l'article 30 de la Llei 40/2015, s'estableix l'impuls d'ofici del procediment (art. 15.5 del nou Reglament), i així mateix, es preveu que la paralització del procediment per termini superior a un mes per causa no imputable a la persona interessada, reinicia el còmput de la prescripció (art. 13.2 del nou Reglament).

Segona, existeix la mateixa garantia contra la inacció en relació amb l'execució de les sancions (art. 13.3 del nou Reglament).

Tercera, la prova (mitjans, període i pràctica) se sotmet ara als criteris comuns de la Llei 39/2015, que és bàsica i no preveu cap especialitat per als procediments sancionadors (art. 26 del nou Reglament).

Quarta, l'article 16.3 del nou Reglament recull el nou règim jurídic del denunciante que es regula a la Llei 39/2015, en la qual s'estableix que el responsable d'infraccions disciplinàries que denunciï els fets abans de què l'Administració en tenguí coneixement i denunciï a altres implicats pot quedar exempt de sanció disciplinària si es compleixen les condicions que estableix l'article 62.4 de la Llei esmentada.

Cinquena, l'article 39 del nou Reglament que regula el procediment abreujat per faltes simples es remet a l'establert a l'article 96 de la Llei 39/2015.

Sisena, es dona el caràcter d'autoritat al funcionari instructor en l'àmbit de les actuacions instructoras (art. 20.2 del nou Reglament).

Setena, es preveu la possibilitat de suspendre provisionalment al personal funcionari sotmès a procés penal i amb independència de l'obertura de disciplinari (art. 22.3 del nou Reglament).

5. MILLORES INTRODUÏDES EN MATÈRIA DISCIPLINÀRIA. - Atès que es tracta d'un reglament eminentment tècnic recull l'experiència de l'Administració de la Comunitat Autònoma en matèria disciplinària i tracta de resoldre certs aspectes

relatius a la tramitació dels procediments disciplinaris. Dins aquest grup de millores, cal esmentar les següents: Primera, es clarifica el règim competencial quan les actuacions corresponen a òrgans diferents, com ara la determinació dels òrgans competents per incoar el procediment disciplinari i per resoldre, regulats als articles 16 i 35 del nou Reglament.

Segona, també es clarifica a l'article 6 del nou Reglament el règim de situacions administratives en relació amb els inculpats en procediments disciplinaris.

Tercera, es regula a l'article 10 del nou Reglament la pèrdua del lloc de feina en els casos de suspensió de funcions.

Quarta, a l'article 13 del nou Reglament s'adapten els terminis de prescripció de faltes i sancions a la normativa bàsica estatal.

Cinquena, als articles 17 i 18 del nou Reglament es regulen de forma més detallades, respectivament, el tràmit d'informació reservada i el trasllat d'actuacions al Ministeri Fiscal.

Sisena, per primer cop a als articles 20.7, 28.2 i 41.3 del nou Reglament es resolen incidències relatives a les situacions de baixa per incapacitat temporal de la persona inculpada o de la persona instructora.

Setena, a l'article 41 del nou Reglament es regula l'executivitat de les sancions disciplinàries de conformitat amb la Llei 39/2015 i la jurisprudència del Tribunal Suprem.

2.3. Inclusió del Projecte de decret dins el Pla Anual Normatiu

Amb la finalitat de millorar la planificació normativa, la Llei 39/2015, preveu a l'article 132 que, totes les administracions públiques han de fer públic un pla normatiu anual en el qual es recullen totes les propostes amb rang de llei o de reglament que s'hagin d'elevat per ser aprovades l'any següent. Aquest pla, una vegada aprovat s'ha de publicar en el portal de transparència de l'Administració pública corresponent.

El Pla Anual Normatiu del Govern de les Illes Balears per a l'any 2017 que, conté la previsió de les iniciatives, legals o reglamentàries, que s'han d'elevat per a la seva aprovació l'any 2017 fou aprovat per Acord del Consell de Govern en data 23 de desembre de 2016. No obstant això, aquest Acord fou modificat per posterior Acord del Consell de Govern de 5 d'octubre de 2017, amb la finalitat d'inserir dins del Pla Anual del 2017, la previsió d'una iniciativa reglamentària consistent en un Decret pel qual s'ha d'aprovar el règim disciplinari de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb la finalitat «d'adaptar el règim de

faltes del TREBEP, millorar i agilitzar el procediment i adaptar-lo a la nova llei de procediment administratiu.»

3. Estudi econòmic, de càrregues i d'impacte de gènere i sobre la familiar

En aplicació dels principis d'eficàcia i proporcionalitat, aquest apartat inclou l'estudi econòmic, de càrregues i d'impacte de gènere.

3.1. Impacte econòmic i pressupostari

El projecte no suposa cap impacte econòmic en el pressupost de l'Administració de la Comunitat Autònoma perquè les modificacions que es pretenen introduir només tenen incidència en la tramitació dels procediments disciplinaris del personal funcionari de l'Administració autonòmica. No introdueixen nous procediments, ni reconeixen drets ni creen nous serveis que puguin tenir transcendència econòmica o pressupostària.

3.2. Estudi de les càrregues administratives en relació amb l'Administració i les persones interessades

L'article 42 de la Llei 4/2001 estableix que la memòria d'anàlisi d'impacte normatiu ha de fer referència a criteris de simplificació i de reducció de càrregues administratives.

Mitjançant l'Acord del Consell de Govern de 16 de març de 2012 es va aprovar la metodologia i el contingut per a l'elaboració de l'estudi de càrregues administratives del Govern.

El Reglament que es pretén aprovar regula el procediment disciplinari del personal funcionari de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i no presenta cap novetat que pugui suposar la introducció de noves càrregues administratives.

3.3. Impacte de gènere sobre la infància i l'adolescència

Quant a l'avaluació de l'impacte del Projecte de decret sobre la infància i l'adolescència, la família i l'orientació sexual i identitat de gènere, com a conseqüència del que preveu la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil i la Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia, s'ha de concloure que, atès l'objecte del projecte normatiu, aquest impacte és nul o inexistent.

4. Accions de participació ciutadana

4.1. Consulta pública prèvia

El Projecte de decret que ens ocupa ha estat objecte de la consulta prèvia regulada a l'article 133.1 de la Llei 39/2015.

En aquest sentit, i d'acord amb el certificat del cap del Servei de Participació i Voluntariat de la conselleria de Cultura, Participació i Esports de 27 de desembre de 2017, resulta que des de data 30 de novembre fins 22 de desembre de 2017, es va publicar a la pàgina de Participació Ciutadana (<http://participaciociutadana.caib.es>) l'enllaç a la consulta pública prèvia a la redacció del Projecte de decret pel qual es regula el règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que ha estat objecte de 54 visites, i no s'ha registrat cap aportació telemàtica o en paper.

4.2. Audiència i informació pública

De conformitat amb els articles 43 i 44 de la Llei 4/2001 i amb l'article 133 de la Llei 39/2015, el primer esborrany del projecte de decret s'ha sotmès al tràmit d'audiència durant un termini de quinze dies, a la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (endavant FELIB), en la seva qualitat d'organització representativa de les corporacions locals de les Illes Balears; al Consell Insular de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; a les organitzacions sindicals STEI Intersindical, CCOO, CSIF-Baleares, FeSP-UGT i Unió Sindical Obrera.

El Projecte de decret també s'ha sotmès al tràmit d'informació pública, durant el mateix termini de quinze dies, per mitjà d'un anunci publicat en el BOIB núm. 32, de 13 de març de 2018, i per mitjà de la publicació del text del Projecte en la pàgina web «<http://participaciociutadana.caib.es>» entre els dies 14 de març i 6 d'abril de 2018, on s'han registrat 59 visites.

Durant el termini obert per fer aportacions dins el tràmit de participació ciutadana organitzada s'han presentat el següents escrits d'al·legacions:

Data de presentació	Origen
16-03-2018	Sindicat de Treballadores i Treballadors de les Illes Balears (STEI- i)
19-03-2018	Unió Sindical Obrera de les Illes Balears (USO-CAIB)
20-03-2018	Consell Insular d'Eivissa
11-04-2018	Comissions Obreres de les Illes Balears (CCOO)

El tràmit d'audiència pública va finalitzar el dia 6 d'abril de 2018. Les aportacions presentades són les següents:

Data de presentació	Origen
26-03-2018	Sra. Antonia Frau Covas

En el tràmit de participació ciutadana organitzada i d'audiència pública les al·legacions i suggeriments presentades fan referència als articles 2.4, 3.5, 7.2 i 3, 10, 11, 12.1 d i e, 13, 16.1 i 3, 19, 20.3, 22.3, 36 i 41 del Projecte de decret pel qual es regula el règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Pel que fa a les al·legacions presentades pel sindicat Comissions Obreres, cal precisar que les mateixes foren presentades inicialment el dia 10 d'abril. En la mateixa data, el cap de Secció del Servei de Règim Jurídic va aixecar una diligència per la qual, es rebutjava la possibilitat d'examinar les esmentades al·legacions pels motius següents: per haver-se presentat fora de termini i a través de google quan ho tenia que fer pel correu electrònic que es va facilitar (ccontell@dgfun.caib.es), per no contenir justificació de cadascuna de les seves propostes i per no anar l'escrit d'al·legacions signat.

Al dia següent, el mateix sindicat va presentar en l'adreça electrònica correcta les seves propostes a l'esberrany del projecte de decret, amb una justificació de cada proposta i a més, anava signada pel representat del sindicat Comissions Obreres.

Si bé les al·legacions foren presentades fora de termini, les mateixes varen esmenar la resta d'objeccions que impedié fer un correcte examen de les mateixes. A més, en relació amb les presentacions d'al·legacions fora de termini, el criteri mantingut consisteix en admetre les mateixes sempre que no s'hagi iniciat un nou tràmit.

Tenint en compte, que en el moment de presentar Comissions Obreres les al·legacions encara no s'havia iniciat el tràmit d'audiència a les conselleries, que la resta de deficiències advertides foren esmentades en les al·legacions presentades pel sindicat l'11 d'abril de 2018, i que aquest procediment té per finalitat recollir totes les aportacions que puguin fer altres persones o entitats, sempre i quan no es produeixi un tracte discriminatori, és pel què s'ha admès procedir a l'examen de les al·legacions efectuades pel sindicat Comissions Obreres.

4.2.1. Contestació a les al·legacions presentades en el tràmit de participació ciutadana organitzada

Article 2 del Projecte relatiu a l'àmbit d'aplicació

- Al·legació núm. 1.-*El Consell Insular d'Eivissa considera que hauria de fer-se alguna referència a l'aplicació subsidiària o supletòria del Reglament a l'Administració local i, concretament en els consells insulars.*

Contestació de Funció Pública.- L'article 190.1 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, relatiu al règim jurídic del personal al servei de les entitats locals, disposa que «la normativa de desplegament de la Llei de funció pública de les Illes Balears dictada pel Govern de les Illes Balears hi és aplicable supletòriament.»

El Decret que ara es tramita, un cop aprovat serà aplicable amb caràcter supletori als consells insulars i la resta d'entitats locals radicades en el territori de les Illes Balears.

Tenint la possibilitat el Consell Insular d'establir una regulació pròpia sobre aquesta matèria no és estrictament necessària aquesta referència. No obstant això, i amb la finalitat d'evitar malentesos pel que fa al caràcter supletori d'aquest Reglament, s'afegeix un apartat 3r a l'article 2 del Projecte de decret, relatiu a l'àmbit d'aplicació, redactat en els termes següents:

«3. De conformitat amb l'article 190.1 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, atenent les seves peculiaritats organitzatives, aquest Reglament tindrà caràcter supletori per al personal funcionari al servei dels consells insulars i de les entitats locals radicades a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Així mateix, sense perjudici de la normativa específica aplicable, també serà d'aplicació amb caràcter supletori al personal funcionari amb habilitació de caràcter nacional adscrit als ens locals esmentats.»

- Al·legació núm. 2.-D'altra banda el Consell Insular d'Eivissa considera que seria convenient, de conformitat amb els articles 93 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (endavant TREBEP) i 131 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, fer alguna referència al personal laboral.

Contestació de Funció Pública.- L'article 93.4 del TREBEP disposa que «el règim disciplinari del personal laboral es regeix, en el que no prevegi el present títol, per la legislació laboral», per la qual cosa, a més de les especificats previstes en l'Estatut bàsic de l'empleat públic, la matèria disciplinària es regula en l'Estatut dels treballadors i, si pertoca, en el conveni col·lectiu aplicable al personal laboral.

Article 5 del Projecte relatiu a la responsabilitat disciplinària

- Al·legació núm. 3.-*En relació amb el punt 3 de l'article 5 del Projecte, el Consell Insular d'Eivissa al·lega que poden incórrer en responsabilitat disciplinària, els superiors jeràrquics que tolerin la comissió de faltes greus o molt greus, perquè així ho preveu com a falta greu l'article 138 d de la Llei 3/2007.*

Contestació de Funció Pública.- Efectivament, cal completar la redacció del punt 3 de l'article 5 del Projecte de decret en els termes següents:

«3. També incorren en responsabilitat els caps i les caps que tolerin les faltes greus o molt greus del personal que en depèn.»

- Al·legació núm. 4.-CCOO proposa afegir una referència a què «cap funcionari podrà ser sancionat quan, dins l'exercici de les seves funcions conegui i posi en coneixement públic fet o conductes constitutives d'infraccions administratives o penals», amb la finalitat d'afavorir la transparència i evitar la por a patir represàlies.

Contestació de Funció Pública.- En primer lloc, l'article 5 es limita a determinar en quin cas el personal pot incórrer en responsabilitat disciplinària i la denúncia no és un supòsit de responsabilitat disciplinària. En tot cas, la denúncia es regirà pel previst a l'article 62 de la Llei 39/2015, perquè no totes les denúncies poden prosperar i inclús es dona el cas de que siguin temeràries o infundades.

Article 7 del Projecte relatiu a la tipologia de les sancions

- Al·legació núm. 5.-El Consell d'Eivissa al·lega, en relació amb la sanció de demèrit (article 7.2), que el Projecte de decret que desenvolupa el règim disciplinari previst en la Llei 3/2007 no pot regular sancions que no estiguin previstes en aquesta.

Contestació de Funció Pública.- Tot i que la sanció de demèrit està previst en l'article 96.1 lletra e del TREBEP, no és procedent que un reglament desplegui aspectes que hauria d'estar recollits en la Llei autonòmica que desenvolupa la normativa bàsica.

Únicament els articles 140 i 141 de la Llei 3/2007 preveuen la sanció de pèrdua d'un a tres graus personals, la qual cosa, permet al reglament desenvolupar aquesta sanció.

Per aquest motiu, cal suprimir la redacció de l'article 7.2 del Projecte de decret i reenumerar el punt 3 del mateix article que passa a ser el punt 2.

Així mateix, s'ha de suprimir la referència que fa el punt 3 a la sanció de demèrit per fer referència a «la sanció de pèrdua de graus personals».

Com a conseqüència de tot l'exposat la redacció de l'article 7 del Projecte de decret, queda redactada en els termes següents:

«Article 7 Tipologia de les sancions

1. En funció de les faltes es poden imposar les sancions que estableixen la normativa bàsica estatal i la Llei de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Les sancions de pèrdua de graus personals i d'advertència o amonestació poden tenir el caràcter de sanció principal o accessòria a la resta de sancions que preveuen les lleis.

- Al·legació núm. 6.-USO-CAIB considera que les sancions previstes en els punts a, b i c de l'article 7.2 no poden ser acumulatives.

Contestació de Funció Pública.- Com a conseqüència d'acceptar les al·legacions efectuades pel Consell Insular d'Eivissa s'ha suprimit la redacció sencera del punt 2 de l'article 7 del Projecte de decret relativa a la sanció de demèrit.

El principal motiu per justificar aquesta supressió ha consistit en què, «tot i que la sanció de demèrit està previst en l'article 96.1 lletra e del TREBEP, no és procedent que un reglament desplegui aspectes que haurien d'estar recollits en la Llei autonòmica que desenvolupa la normativa bàsica.»

Per aquest motiu, també s'ha procedit a suprimir la referència que fa el punt 3 a la sanció de demèrit per fer referència a «la sanció de pèrdua de graus personals.»

Com a conseqüència de l'eliminació del punt 2 de l'article 7 i la supressió de la referència a la sanció de demèrit en el punt 3 del mateix article, han desaparegut els dos punts sobre els quals, USO-CAIB mostrava la seva disconformitat respecte a la redacció de l'article 7 del Projecte de decret.

- Al·legació núm. 7.-L'STEI-i considera que s'ha de suprimir l'apartat 2 de l'article 7, perquè la sanció de demèrit no està prevista a la Llei.

Contestació de Funció Pública.- Com a conseqüència d'acceptar les al·legacions efectuades pel Consell Insular d'Eivissa s'ha suprimit la redacció sencera del punt 2 de l'article 7 del Projecte de decret relativa a la sanció de demèrit.

- Al·legació núm. 8.-CCOO al·lega que la sanció de demèrit pot ser «alternativament una de les que s'esmenten, per tal d'evitar la vulneració del principi non bis in idem.»

Contestació de Funció Pública.- Com a conseqüència d'acceptar les al·legacions efectuades pel Consell Insular d'Eivissa s'ha suprimit la redacció sencera del punt 2 de l'article 7 del Projecte de decret relativa a la sanció de demèrit.

El principal motiu per justificar aquesta supressió ha consistit en què, «tot i que la sanció de demèrit està previst en l'article 96.1 lletra e del TREBEP, no és procedent que un reglament desplegui aspectes que haurien d'estar recollits en la Llei autonòmica que desenvolupa la normativa bàsica.»

Article 10 del Projecte relatiu a pèrdua del lloc de treball

- Al·legació núm. 9.-*El Consell Insular d'Eivissa considera que l'apartat 3 d'aquest article podria contradir l'article 96.1 lletra a del TREBEP que estableix:*

«a) Separación del servicio de los funcionarios, que en el caso de los funcionarios interinos comportará la revocación de su nombramiento, y que solo podrá sancionar la comisión de faltas muy graves.»

Contestació de Funció Pública.- L'article 10 del Projecte regula la pèrdua del lloc de treball i les seves conseqüències. Així estableix que la suspensió ferma per un període superior a sis mesos implica la pèrdua del lloc de treball, la qual cosa, en relació amb el personal funcionari interí, determina necessàriament el seu cessament.

El personal funcionari interí té nomenament vinculat a un lloc de feina en concret.

No es pot equiparar els efectes del cessament per pèrdua del lloc de feina que regula l'article 10 del Projecte de decret amb el de la revocació de nomenament de l'article 96.1 a del TREBEP, perquè aquest darrer a diferència del primer, en aplicar-se per sancionar faltes molt greus té a més com a conseqüència, d'acord amb l'article 56.1 d del TREBEP, el no poder participar en els processos selectius per incomplir el requisit de «no haver estat separat mitjançant expedient disciplinari del servei de qualsevol de les administracions públiques.»

- Al·legació núm. 10.-*Així mateix el Consell d'Eivissa considera que cal aclarir la redacció del punt 4 de l'article 10, de forma que allà on diu «resta com a no disponible en les borses de les quals forma part durant el període de suspensió» s'ha de substituir per l'expressió «resta com a no disponible en les borses de les quals forma part el mateix temps pel qual s'ha suspès», ja que es podria interpretar que el temps ja ha transcorregut quan la sanció esdevé ferma.*

Contestació de Funció Pública.- La redacció continguda en el Projecte de decret és prou clara per entendre que, un cop cessat del lloc de feina el funcionari interí, tot i formar part de la borsa ha de restar com a no disponible durant el període de suspensió.

- Al·legació núm. 11.-USO-CAIB considera que l'article 10 preveu un règim molt dur per al personal funcionari interí, perquè a més de destituir-lo, es trobarà com a «no disponible» en les borses. El sindicat esmentat afegeix que en altres situacions se li dóna un tractament diferent al personal interí (en fons social, excedències, etc...)

Contestació de Funció Pública.- L'article 10.1 del Projecte de decret estableix que la «suspensió de funcions determina la pèrdua del lloc de treball quan excedeixi els sis mesos», tal com preveu també l'article 90.1 del TREBEP.

Així mateix, hem de recordar que l'article 90.3 del TREBEP disposa que «el funcionari declarat en suspensió de funcions no pot prestar serveis en cap Administració pública ni en els organismes públics, agències o entitats de dret públic que en depenen o hi estan vinculades durant el temps que es compleixi la pena o sanció»

La proposta d'USO-CAIB que permès que l'interí declarat en funcions per a un cos o escala pugui treballar durant la suspensió en una altre, resulta contrària a les previsions de l'article 90.3 del TREBEP, i per aquest motiu no és pot acceptar.

- Al·legació núm. 12.-L'STEI-i, sense donar cap explicació, proposa suprimir l'article 10.

Contestació de Funció Pública.- L'article 10.1 del Projecte de decret estableix que la «suspensió de funcions determina la pèrdua del lloc de treball quan excedeixi els sis mesos» tal com preveu l'article 90.1 del TREBEP, que implica també el cessament (art. 10.2 del Projecte), perquè la figura de l'adscripció provisional no és aplicable a aquesta categoria de personal.

L'article 10.4 del Projecte de decret diu que «el personal funcionari interí que ha cessat com a conseqüència d'una suspensió ferma que excedeixi els sis mesos, resta com a no disponible en les borses de les quals forma part durant el període de suspensió.» Aquest precepte resulta coherent amb el que disposa l'article 90.3 del TREBEP, el qual estableix que «el funcionari declarat en suspensió de funcions no pot prestar serveis en cap Administració pública ni en els organismes públics, agències o entitats de

dret públic que en depenen o hi estan vinculades durant el temps que es compleixi la pena o sanció.»

Article 11 del Projecte relatiu a la deducció de retribucions

- Al·legació núm. 13.-USO-CAIB considera necessari establir un tràmit d'audiència abans de resoldre deducció de retribucions.

Contestació de Funció Pública.- L'article 11.1 del Projecte ja preveu una audiència prèvia de l'interessat pels casos d'incompliment injustificat de l'horari i de la jornada.

Article 12 del Projecte relatiu a l'extinció de la responsabilitat disciplinària

- Al·legació núm. 14.-El Consell Insular d'Eivissa considera que aquestes lletres, atès que estan regulades per normativa pròpia, es podria produir una extralimitació competencial.

Contestació de Funció Pública.- L'article 12 no conté la regulació de l'indult ni de l'amnistia, només es limita a enumerar-les com causes d'extinció de la responsabilitat disciplinària.

- Al·legació núm. 15.-El Consell Insular d'Eivissa observa que la referència a «la condició de funcionari de l'inculpat» s'ha de substituir per «la condició de funcionari de la persona inculpada.»

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació, per la qual cosa, la redacció d'aquest punt queda de la manera següent:

«2. Si durant la substanciació del procediment disciplinari es produeix la pèrdua de la condició de funcionari o funcionària de la persona inculpada, s'ha de dictar una resolució en la qual, amb invocació de la causa, s'ha de declarar extingit el procediment disciplinari, sense perjudici de la responsabilitat civil o penal que se li pot exigir i a més, s'ha d'ordenar l'arxiu de les actuacions. També es deixaran sense efecte les mesures de caràcter provisional que s'hagin adoptat respecte de la persona inculpada.»

- Al·legació núm. 16.-USO-CAIB demana com s'han d'arbitrar aquestes dues mesures (indult i amnistia regulades en les lletres d i e de l'article 12.1 del Projecte), al constituir les dues una novetat en l'àmbit de la comunitat autònoma.

Contestació de Funció Pública.- L'article 12 no conté la regulació de l'indult ni de l'amnistia, només es limita a enumerar-les com causes d'extinció de la responsabilitat disciplinària.

- Al·legació núm. 17.-CCOO proposa afegir com a causa d'extinció de la responsabilitat disciplinària la incapacitat, amb la finalitat de contemplar un supòsit equiparable a la mort pel que fa a la responsabilitat.

Contestació de Funció Pública.- En primer lloc, cal dir que el concepte d'incapacitat té diverses accepcions (incapacitat civil, incapacitat permanent, etc.), i a més s'ha de distingir el concepte de discapacitat.

Pel que fa al concepte d'incapacitat, si es tracta de la incapacitat permanent, la seva regulació s'estableixen als articles 67 i 68 del TREBEP que estableixen que la incapacitat permanent pot tenir com a efecte la jubilació de la persona funcionària.

La jubilació és una de les causes d'extinció o pèrdua de la condició de funcionari, per això, la declaració d'incapacitat permanent comporta l'extinció de la relació funcional. No obstant això, aquesta situació és reversible, d'acord amb l'article 68 del TREBEP, que preveu la rehabilitació del personal funcionari en situació d'incapacitat permanent.

L'article 12.2 del Projecte de decret ja fa referència a la circumstància de la pèrdua de la condició de funcionari als efectes de l'extinció de la responsabilitat disciplinària. Això no obstant, si es produeix la rehabilitació del funcionari i la infracció no ha prescrit es tindria que iniciar disciplinari o si n'és el cas, d'execució de la sanció, motiu pel qual no es pot acceptar el suggeriment de CCOO.

Article 13 del Projecte relatiu a la prescripció de les faltes i de les sancions

- Al·legació núm. 18.-El Consell Insular d'Eivissa observa que el darrer paràgraf dels punts 2 i 3 estan transcrits per error dues vegades.

Contestació de Funció de Pública.- Cal dir que, si bé tenen redaccions similar, el segon paràgraf dels punts 2 i 3 diuen coses distintes, i es refereixen respectivament, a la interrupció de la prescripció dels procediments disciplinaris i a la prescripció del procediment d'execució de les sancions.

Article 16 del Projecte relatiu a la iniciació del procediment disciplinari

- Al·legació núm. 19.-El Consell Insular d'Eivissa considera que l'expressió «per comunicació raonada d'altres òrgans» de l'article 16.1 del Projecte s'ha de substituir per l'expressió «a petició raonada d'altres òrgans» en coherència

amb l'article 58 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment.

- Al·legació núm. 20.-El Consell Insular d'Eivissa considera que el punt 3 de l'article 16 contradiu l'article 5 d'aquest Reglament relatiu a responsabilitat disciplinària i que, en tot cas, es podria considerar com a una atenuant, tot i que les causes eximentes s'haurien de establir mitjançant norma de rang legal.

Contestació de Funció Pública.- L'article 62.4 de la Llei 39/2015 disposa:

« 4. Cuando el denunciante haya participado en la comisión de una infracción de esta naturaleza y existan otros infractores, el órgano competente para resolver el procedimiento deberá eximir al denunciante del pago de la multa que le correspondería u otro tipo de sanción de carácter no pecuniario, cuando sea el primero en aportar elementos de prueba que permitan iniciar el procedimiento o comprobar la infracción, siempre y cuando en el momento de aportarse aquellos no se disponga de elementos suficientes para ordenar la misma y se repare el perjuicio causado.»

Per tant, la redacció de l'article 16.3 del Projecte de decret s'ajusta a la normativa vigent, tenint en compte ara, que la Llei de procediment administratiu comú conté disposicions relatives al procediment sancionador que inclou el procediment disciplinari.

- Al·legació núm. 21.-*El sindicat CCOO considera que el segon paràgraf del punt 3 d'aquest article fa una descripció massa indeterminada dels fets que poden tenir un valor afegit significatiu.*

Contestació de Funció Pública.- La redacció d'aquest paràgraf és una reproducció del text de l'article 62.4 paràgraf 2 de la Llei 39/2015, que utilitza la mateixa expressió. Per seguretat jurídica en el règim de denúncies és convenient emprar les mateixes expressions que la normativa bàsica.

Article 19 del Projecte relatiu a la resolució d'inici

- Al·legació núm. 22.-*El Consell Insular d'Eivissa al·lega en relació amb el punt 3 de l'article 19 que permet que la instrucció de procediments disciplinaris per fets comesos amb posterioritat a la incoació siguin instruïts pel mateix instructor o instructora, s'hauria d'establir la possibilitat d'acumular els referits expedients.*

Contestació de Funció Pública.- En un mateix procediment es poden acumular distintes infraccions. Però un cop incoat el procediment, que tindrà un termini de caducitat, no se pot acumular noves infraccions, ja que de fer-ho s'estarien desvirtuant les garanties procedimentals, perquè es tendria que dictar una nova resolució d'inici i repetir tots els tràmits ja conclosos, la qual cosa, és contrari als principis d'eficàcia, eficiència i economia procedimental.

Article 20 del Projecte relatiu al nomenament de personal funcionari instructor i personal funcionari amb funcions de secretaria

- Al·legació núm. 23.-*En relació amb el punt 3 de l'article 20 del Projecte USO-CAIB considera que l'instructor ha de ser d'una altra Conselleria, per garantir l'objectivitat en el procediment.*

Contestació de Funció Pública.- Per motius organitzatius el Reglament proposa que l'instructor o instructora ha de pertànyer a la mateixa conselleria que l'inculpat. Aquesta manera de seleccionar-los no suposa cap vulneració dels preceptes legals. En definitiva, l'al·legació d'USO-CAIB obeeix a una apreciació subjectiva que manca de fonaments objectius.

Article 21 del Projecte relatiu a la notificació de la resolució d'inici

- Al·legació núm. 24.- *En relació amb l'article 21.4 del Projecte, l'STEI-i considera que la Junta de Personal, en l'exercici de les seves competències, pot tenir accés a la mateixa informació que la resta de personal afectat – tot tenint present les limitacions derivades de la normativa de protecció de dades -. Per tant, no entenen que només se li hagi de retre compte «de manera succinta.»*

Contestació de Funció Pública.- Ni el TREBEP ni la Llei 3/2007 preveuen que la Junta de Personal pugui tenir el dret a l'accés a la informació de l'expedient disciplinari en les mateixes condicions que la persona inculpada. En tot, cas el reconeixement d'aquest dret no correspon establir-lo a una norma reglamentària sinó a una norma amb rang legal.

Article 22 del Projecte relatiu a les mesures provisionals

- Al·legació núm. 25.-*En relació amb l'article 22.3 del Projecte, USO-CAIB suggereix revisar la redacció en el sentit que la suspensió provisional l'adopta l'administració en l'àmbit exclusiu de regular les situacions funcionarials, que excedeixin de l'àmbit d'actuació jurisdiccional.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment d'USO-CAIB i es modifica la redacció d'aquest punt en els termes següents:

«3. L'òrgan competent per incoar el procediment disciplinari pot resoldre com a mesura preventiva, abans d'iniciar-lo, suspendre provisionalment a la persona funcionària sotmesa a processament, qualsevol que en sigui la causa, si aquesta mesura no ha estat adoptada per l'autoritat judicial que va dictar la interlocutòria de processament.»

Article 26 del Projecte relatiu a la prova

- Al·legació núm. 26.-*L'STEI-i considera que cal regular de manera específica en l'article 26 les proves testificals.*

Contestació de Funció Pública.- El punts 3 de l'article 26 del Projecte de decret diu que «els mitjans i els períodes de prova són els que regula l'article 77 de la 39/2015.»

L'article 77 de la Llei 39/2015 estableix que «els fets rellevants per a la decisió d'un procediment podran acreditar-se per qualsevol mitjà de prova admissible en dret, la valoració del qual s'ha de realitzar d'acord amb els criteris establerts en la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament civil.» En aquest cas, s'ha d'estar a la valoració continguda en l'article 376 de la Llei 1/2000.

El punt 4 de l'article 26 del Projecte de decret diu que «la pràctica de les proves s'ha d'ajustar a allò que disposa l'article 78 de la Llei 39/2015.»

Cal recordar que, des de la Llei 39/2015, el procediment sancionador es regula pel procediment comú amb les especialitats contingudes en els articles 60,2, 61,3, 63, 64, 85, 89 i 90 de la Llei esmentada.

Pel que fa a la pràctica de la prova testifical, la normativa bàsica només preveu una sèrie de regles bàsiques a l'article 78 de la Llei 39/2015.

En tot cas, cal assenyalar, d'una banda, que la regulació dels punts 3 i 4 de l'article 26 del Projecte de decret s'ajusta a allò que preveu la normativa bàsica. D'altra banda, no s'entén que especificacions s'han d'incloure en la pràctica de la prova testifical, menys, quan el propi sindicat no ha proposat cap redacció alternativa, ja que tan sols s'ha limitat a proposar una regulació específica de la prova testifical.

Article 28 del Projecte relatiu a la suspensió del procediment disciplinari i aixecament de la suspensió

- Al·legació núm. 27.-CCOO considera que la sintaxi del punt 1 de l'article 28 es millorable per a una millor comprensió.

Contestació de Funció Pública.- CCOO no aporta una redacció alternativa que faci veure quin aspecte s'hagi de millorar.

Article 29 i 38 del Projecte relatiu, respectivament, a la proposta de resolució i les juntes de personal

- Al·legació núm. 28.-L'STEI-i proposa que s'hagi de traslladar a la Junta de Personal la proposta de resolució (article 29 del Projecte de decret), amb un termini per presentar al·legacions. Igualment, l'article 38 del Projecte de decret hauria de garantir l'accés de la Junta de Personal a la informació completa sobre els expedients, amb les limitacions establertes.

Contestació de Funció Pública.- Pel que fa a la proposta de l'article 38, cal reiterar allò dit sobre la contestació que se li ha donat a l'STEI-i respecte a les al·legacions efectuades al punt 4 de l'article 21 del Projecte de decret: «Ni el TREBEP ni la Llei 3/2007 preveuen que la Junta de Personal pugui tenir el dret a l'accés a la informació de l'expedient disciplinari en les mateixes condicions que la persona inculpada. En tot, cas el reconeixement d'aquest dret no correspon establir-lo a una norma reglamentària sinó a una norma amb rang legal.

En relació a la proposta de l'STEI-i que s'hagi de traslladar a la Junta de Personal la proposta de resolució, amb un termini per presentar al·legacions, cal assenyalar que ni la normativa bàsica ni la Llei 3/2007 preveuen aquesta possibilitat. La introducció d'aquesta regulació, suposaria que el reglament regulés qüestions que no estan previstes ni en la normativa bàsica ni en la Llei 3/2007, i per tant seria nul de ple dret d'acord amb l'article 47.2 de la Llei 39/2015.

Article 31 del Projecte relatiu a la conclusió de la fase d'instrucció

El punt 2 de l'article 31 diu «que una vegada que ha conclòs la fase d'instrucció, no s'han d'admetre les al·legacions que formuli la persona interessada ni s'han de prendre en consideració.»

- Al·legació núm. 29.-El sindicat CCOO proposa afegir «llevat que es coneguessin fets o documents exculpatòria, d'impossible aportació amb anterioritat.» D'aquesta manera s'ampliaria el ventall de possibilitats de defensa de les persones interessades.

Contestació de Funció Pública.- L'inculpat tot i haver conclòs la fase d'instrucció encara disposa de fases d'al·legacions. Primer, en la proposta de resolució i després en la pròpia resolució i, finalment, encara quedaria oberta les vies de recurs.

Article 34 del Projecte relatiu a la responsabilitat de la persona infractora

- Al·legació núm. 30.-CCOO proposa afegir al punt 1 de l'article 34 relatiu a l'obligació d'indemnitzar per danys i perjudicis causats a l'Administració una referència a la necessària concurrència de «dolo o culpa inexcusable».

Contestació de Funció Pública.- L'article 36 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, relatiu a l'exigència de la responsabilitat patrimonial de les autoritats i personal al servei de les administracions públiques diu:

2. La Administración correspondiente, cuando hubiere indemnizado a los lesionados, exigirá de oficio en vía administrativa de sus autoridades y demás personal a su servicio la responsabilidad en que hubieran incurrido por dolo, o culpa o negligencia graves, previa instrucción del correspondiente procedimiento.

Article 36 del Projecte relatiu a la inscripció de les sancions

- Al·legació núm. 31.-El Consell Insular d'Eivissa manifesta que no s'entén el sentit de la cancel·lació de les anotacions de les sancions si aquestes es poden tenir en compte a l'efecte de «la reincidència.»

Contestació de la Funció Pública.- La redacció del punt 3 de l'article 36 és un reproducció literal de l'article 144.3 de la Llei 3/2007. Això no obstant, atès que reproduïx el contingut del precepte esmentat, considerem innecessari la seva reproducció, sense poder entrar en el debat relatiu a la legalitat o no d'aquest punt, ja que com hem dit està regulat actualment a una norma de rang legal com és l'article 144.3 de la Llei 3/2007.

En conseqüència es suprimeix el punt 3 de l'article 36 del Projecte decret.

- Al·legació núm. 32.-USO-CAIB observa una certa contradicció entre els punts 2 i 3 d'aquest article, i per això, suggereix una nova redacció.

Contestació de la Funció Pública.- Com ja hem dit al contestar a les al·legacions del Consell Insular d'Eivissa, la redacció del punt 3 de l'article 36 és una reproducció literal de l'article 144.3 de la Llei 3/2007, motiu pel

qual considerem innecessària la seva reproducció. Per aquest motiu s'ha procedit a suprimir la redacció del punt 3 de l'article 36.

Article 38 del Projecte relatiu a les juntes de personal

- Al·legació núm. 33.-CCOO proposa una redacció alternativa que digui «s'ha d'informar de tots els expedients iniciats per faltes greus o molt greus a les juntes de personal corresponents de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears» amb la finalitat d'articular la facultat d'informació de la Junta de Personal, ja des de l'inici de l'expedient i no quan l'expedient ja ha acabat.

Contestació de Funció Pública.- Aquesta facultat d'informació ja està prevista a l'article 21.4 del Projecte de decret relatiu a la notificació de la resolució d'inici que diu:

«4. En tot cas, s'ha de retre compte de forma succinta dels expedients que s'instrueixen a la Junta de Personal corresponent.»

Article 41 del Projecte relatiu a l'execució de les sancions

- Al·legació núm. 34.-El Consell d'Eivissa considera que el punt 2 i 4 d'aquest article s'haurien d'ubicar dins l'article 13 del Projecte de decret relatiu a prescripció de les faltes i de les sancions, atès que es podria donar el cas que els inculpats utilitzassin les vies de recurs per forçar la prescripció.

Contestació de la Funció Pública.- L'article 90.3 de la Llei 39/2015 disposa:

«3. La Resolución que ponga fin al procedimiento será ejecutiva cuando no quepa contra ella ningún recurso ordinario en vía administrativa, pudiendo adoptarse en la misma las disposiciones cautelares precisas para garantizar su eficacia en tanto no sea ejecutiva y que podrán consistir en el mantenimiento de las medidas provisionales que en su caso se hubieran adoptado.

Cuando la resolución sea ejecutiva, se podrá suspender cautelarmente, si el interesado manifiesta a la Administración su intención de interponer recurso contencioso-administrativo contra la resolución firme en vía administrativa. Dicha suspensión cautelar finalizará cuando:

- a) Haya transcurrido el plazo legalmente previsto sin que el interesado haya interpuesto recurso contencioso administrativo.
- b) Habiendo el interesado interpuesto recurso contencioso-administrativo:
 - 1º No se haya solicitado en el mismo trámite la suspensión cautelar de la resolución impugnada.
 2. El órgano judicial se pronuncie sobre la suspensión cautelar solicitada, en los terminos previstos en ella.»

L'article 13.3 del Projecte de decret disposa el següent:

«3. El termini de prescripció de les sancions comença a comptar des de l'endemà que sigui executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o un cop hagi transcorregut el termini per recórrer-la.

La iniciació del procediment d'execució, amb coneixement de l'interessat, interromp la prescripció, i el termini d'aquesta torna a transcórrer si aquell està paralitzat durant un termini superior a un mes per causa no imputable a l'infractor.»

D'acord amb els preceptes esmentats, quan l'interessat manifesti la seva intenció d'interposar recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, l'instructor haurà d'acordar, conforme a l'article 90.3 de la Llei 39/2015, la suspensió cautelar de l'execució, que a més comporta la suspensió de la prescripció, segons el darrer paràgraf de l'article 13.3 del Projecte de decret. Ja que al tractar-se d'una suspensió del procediment per causa imputable al presumpte infractor, queda interrompuda la prescripció.

Per tant, la possibilitat d'interrompre l'execució d'una sanció, no constitueix com al·lega el Consell Insular d'Eivissa una possibilitat del presumpte infractor de recórrer per forçar la prescripció de la sanció i del que podria abusar, sinó un dret, a obtenir la suspensió de l'execució quan es produeixin les circumstàncies descrites a l'article 90.3 de la Llei 39/2015.

Pels motius exposats no s'accepta l'al·legació, ja que com hem vist, l'article 13.3 del Projecte de decret preveu la interrupció de la prescripció en cas de produir-se alguna de les circumstàncies previstes a l'article 90.3 de la Llei 39/2015.

4,2,2. Contestació a les al·legacions i observacions presentades pels ciutadans en el tràmit d'informació pública

En el tràmit de participació ciutadana obert entre el 13 de març fins el 6 d'abril de 2018, a través de l'enllaç de la pàgina de Participació Ciutadana (<http://participaciociutadana.caib.es>) s'han fet una sèrie d'aportacions per part de la persona següent:

- Antonia Frau Covas.- Fa les dues al·legacions següents: *D'una banda, considera que s'ha d'incloure en el Projecte de decret la descripció de les faltes tipificades a la Llei 3/2007.*

D'altra banda, al·lega que s'ha de substituir allà on posa «pèrdua del lloc de treball» per l'expressió «separació del servei», d'acord amb la Llei 3/2007.

Contestació de Funció Pública. - Hem de començar assenyalant que les faltes molt greus són aquelles previstes en l'article 137 de la Llei 3/2007 i a l'article 95 del TREBEP.

Pel que fa a les faltes greus, l'article 95.3 del TREBEP diu que aquestes correspon establir-les a les Corts Generals o a l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma corresponent. En l'àmbit de l'Administració de la CAIB, a manca de legislació estatal en aquest apartat, significa que només són greus, les faltes que s'enumeren en l'article 138 de la Llei 3/2007.

Respecte a les faltes lleus, l'article 95.4 diu que «les lleis de funció pública que es dictin en desplegament del present Estatut [TREBEP] han de determinar el règim aplicable a les faltes lleus,[...]». Hores d'ara les faltes lleus s'estableixen en l'article 139 de la Llei 3/2007.

En conseqüència, no totes les infraccions disciplinàries s'estableixen per Llei autonòmica. També poden establir-se per la normativa bàsica estatal, motiu pel qual, no resultaria adequat limitar-se a enumerar en el Reglament només les infraccions disciplinàries previstes en la Llei 3/2007.

Pel que fa a la segona de les al·legacions, cal recordar que el TREBEP distingeix entre «pèrdua de lloc de treball» i «separació de servei». Així, al parlar-ne en l'article 90.1 de la suspensió de funcions, el TREBEP disposa que la «suspensió [de funcions] determina la pèrdua del lloc de treball quan excedeixi els sis mesos».

En consonància amb la regulació estatal, la Llei 3/2007 estableix en l'article 141.4 que «la suspensió de funcions per un període superior a sis mesos determina la pèrdua del lloc de feina» i en l'article 112.6 diu que «la condemna o la sanció de suspensió determina la pèrdua definitiva de la destinació o del lloc de feina ocupat sempre que la sanció sigui superior a sis mesos [...]».

Pel que fa a la «separació del servei», El TREBEP en l'article 96.1 *a* parla de la «separació de servei» com a sanció aplicable a determinats supòsits d'infraccions molt greus, al igual que ho fa l'article 59.1 i 140 *a* de la Llei 3/2007.

Per tant, quan parlem de «pèrdua del lloc de feina» i «separació del servei» no estem parlant d'una mateixa cosa. L'expressió «separació del servei» fa referència a la sanció aplicable en determinats supòsits d'infraccions molt greus, mentre que la pèrdua de lloc de feina és conseqüència de la imposició d'una sanció de suspensió de funcions per un període superior als sis mesos.

D'acord amb la distinció que s'acaba d'exposar, el Projecte de decret regula en l'article 10 la pèrdua del lloc de treball i el 35 de separació de serveis de manera adequada, ja que no es tracten d'expressions que tinguin un mateix significat ni puguin substituir-se entre ambdues.

4.3. Tràmit d'al·legacions de les conselleries i de la Direcció de l'Advocacia de la comunitat autònoma.

Durant el termini obert per fer aportacions dins el tràmit d'audiència a les conselleries i la Direcció de l'Advocacia, aquestes han presentat les al·legacions següents:

Data de presentació	Origen
03-05-2018	Conselleria de Treball, Comerç i Indústria
07-05-2018	Direcció d'Advocacia Comunitat Autònoma
10-05-2018	Conselleria de Presidència
14-05-2018	Conselleria de Serveis Socials i Cooperació
23-05-2018	Conselleria d'Educació i Universitat

Així mateix, s'han rebut escrits de la Conselleria de Cultura, Participació i Esports en data 27-04-2018, de la Conselleria de Salut en data 3-05-2018, de Vicepresidència i Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme en data 4-05-2018 i de Medi Ambient, Agricultura i Pesca de 21-05-2018, en les quals ens comuniquen que, un cop estudiat el text no es formulen al·legacions.

En aquest tràmit les al·legacions i suggeriments presentades fan referència als articles 1, 5.1, 6.1, 7.2, 10.3 i 4, 11.2, 12.1 d i e, 14.2, 14.5, 15, 16.1, 2. i 4, , 17.2 i 7, 18.3, 19.1c, 19.2, 19.3, 20.1, 3 i 7, 20.6, 21, 22.3, 26.1, 26.6, 27, 28, 29, 30.2, 32, 33.1, 34.2, 35.1, 37, 39.2, 40, 41.1, disposició transitòria, disposició derogatòria i la disposició final.

Contestació a les al·legacions i observacions presentades per les conselleries i la Direcció de l'Advocacia de la comunitat autònoma

Sobre aspectes lingüístics del text

- Al·legació núm. 1.- A parer de l'Advocacia s'incorre en l'error d'emprar fórmules de duplicació com ara «instructor o instructora», «els caps i les caps», «consellers o conselleres», etc. Frequentment s'oblida que l'ús de determinats substantius en masculí té, en català, caràcter inclusiu d'ambdós gèneres, per la qual cosa no hi ha risc que es produeixi un ús sexista del llenguatge si s'elimina dita duplicació.

Contestació de Funció Pública.- En relació amb la qüestió de la no-discriminació per raó de sexe, el llibre d'estil diu que «fa poc que el mateix Institut d'Estudis Catalans ha recordat – i de manera ben explícita – la condició de neutre per als mots en masculí plural, [...]». Però això, no implica tal com afirma l'Advocacia que determinats substantius en masculí (singular) tinguin caràcter inclusiu.

Hi ha casos en què la duplicitat de formes en text redactats atempta contra l'estructura de la llengua i provoca texts que costen de llegir. Però aquest no és el cas de la redacció proposada. L'Advocacia suggereix una solució contrari a allò que estableix el llibre d'estil, consistent en què un substantiu masculí singular tingui consideració de neutre.

- Al·legació núm. 2.- *Al llarg del text es fa un ús imprecís i equívoc dels termes «el personal funcionari» per referir-se al funcionari o empleat públic que és persona interessada en els procediments administratius de caràcter disciplinari. Aquests termes s'han d'emprar per descriure un tipus d'empleat públic, o el col·lectius de funcionaris, però no com a substitutius dels termes «funcionari», «empleat públic» o similars. En conseqüència, aquesta Advocacia considera que s'ha de revisar la redacció, entre d'altres, dels articles 5.1, 10.4, 21.1 i 23 de l'esborrany.*

Contestació de Funció Pública.- L'article 2.1 del Projecte relatiu a l'àmbit d'aplicació del Decret deixa clar que és d'aplicació «al personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dels ens del sector públic instrumental que en depenen».

D'altra banda, en tot l'articulat no sembla haver-hi confusió entre la figura del personal funcionari amb altres tipus d'empleats públics.

En conseqüència no es considera procedent revisar la redacció dels articles 5.1, 10.4, 21.1 i 23 del Projecte perquè no concorren les circumstàncies al·legades per l'Advocacia.

- Al·legació núm. 3.- *Per a l'Advocacia altra de les imprecisions detectades té a veure amb l'ús del vocable «expedient» com a substitutiu de «procediment». Des d'un punt de vista jurídic no es dubta que es tracta de dues figures diferents; es recomana per això que cada un d'aquests termes s'usi en cada moment de manera adequada. Per exemple, a l'article 6.2 allò que s'ha de preveure és la incoació del procediment disciplinari i no de «l'expedient disciplinari». També es comet el mateix error a l'article 13.2 del text.*

Contestació de Funció Pública.- Com a conseqüència d'acceptar les observacions efectuades per l'Advocacia, s'ha substituït l'expressió «expedient disciplinari» per la de «procediment disciplinari» en els articles 6.2, 13.2, 17.4, 17.5 i 19.3 del Projecte de decret.

- Al·legació núm. 4. - L'Advocacia al·lega que es detecten altres imprecisions o defectes de redacció, en els següents preceptes:

- En l'article 14.2 es diu que «En cap cas es poden interposar sancions...».

- En l'article 17.3 es parla de «personal funcionari concret».

- En l'article 19.1.b) s'hi troba l'expressió «Aquests fets es poden motivar...»

- En l'article 22.2 es conté l'expressió «ha de vetllar per la necessitat de la vigència de...»

- En l'article 33.3 es llegeix «la resolució ha de fer una declaració...»

Contestació de Funció Pública.- Pel que fa a la redacció de l'article 14.2, efectivament cal parlar «d'imposar sancions» i no «d'interposar sancions».

Respecte l'article 17.3, on es parla de «personal funcionari concret», es substituirà per l'expressió «persona funcionària concreta».

En relació amb l'article 19.1 b), s'accepta el suggeriment, de manera que la redacció passa a ser la següent: «Els fets motivadors poden establir-se per remissió a altres documents [...]».

Quant a l'article 22.2, l'expressió «vetllar per la necessitat de la vigència de les mesures provisionals» s'ha de substituir per «vetllar pel manteniment de les mesures provisionals».

Pel que fa a l'article 33.3 s'ha de substituir l'expressió «la resolució ha de fer una declaració» per «la resolució ha de contenir una declaració».

Sobre aspectes de tècnica normativa

Per a l'Advocacia és aconsellable que les prescripcions normatives siguin senzilles i clares, i que evitin possibles confusions, redundàncies, imprecisions o possibles interpretacions errònies. Per això recomana el següent:

- Al·legacions núm. 5.- Proposta de nova redacció de l'article 1 que diu: «Constitueix l'objecte d'aquest Reglament desplegar el règim disciplinari establert en la Llei de funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears».

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment atès que, l'objecte d'aquest Decret és desplegar la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, quant al règim disciplinari aplicable al personal subjecte a aquesta Llei. Com a conseqüència d'acceptar aquesta observació, cal també modificar la redacció de l'article 2 relatiu a l'àmbit d'aplicació perquè hi ha certs col·lectius als quals s'ha de matissar en consonància amb la Llei 3/2007, l'abast del Decret que ara es tramita.

En concret, els col·lectius de personal funcionari docent i personal estatutari dels serveis de Salut s'han de regir per la seva normativa específica i únicament els seria d'aplicació aquest Decret de forma supletòria.

Pel que fa al personal eventual, encara que té la condició de personal al servei de l'Administració (article 13 de la Llei 3/2007), les especificitats del seu règim jurídic aconsellen remetre la regulació de les particularitats del seu règim disciplinari a una normativa específica, i únicament els seria d'aplicació aquest Decret de forma supletòria, sempre que sigui adequat a la naturalesa de la seva condició (art. 12.5 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre).

Per això, és necessari suprimir l'apartat 2 de l'article 2 del Projecte de decret.

Com a conseqüència de tot l'exposat la redacció dels articles 1 i 2 del Projecte de decret quedarà de la manera següents:

**«Article 1
Objecte**

Constitueix l'objecte d'aquest Decret desplegar el règim disciplinari establert en la Llei de funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

**Article 2
Àmbit d'aplicació**

1. Aquest Decret és d'aplicació al personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dels ens del sector públic instrumental. El personal funcionari docent, el personal estatutari del Servei de Salut i el personal eventual s'ha de regir per la seva normativa específica, als quals només els serà d'aplicació aquest Decret amb caràcter supletori.

2. De conformitat amb l'article 190.1 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, atenent les seves peculiaritats organitzatives, aquest Decret tindrà caràcter supletori per al personal funcionari al

servei dels consells insulars i de les entitats locals radicades a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Així mateix, sense perjudici de la normativa específica aplicable, també serà d'aplicació amb caràcter supletori al personal funcionari amb habilitació de caràcter nacional adscrits als ens locals esmentats.»

- Al·legació núm. 6. - *L'article 14.5 es pot suprimir perquè l'impuls d'ofici és un principi ja vigent en l'ordenament jurídic per als procediments administratius.*

Contestació de Funció Pública.- No s'accepta perquè tota la redacció de l'article 14 relatiu a principis del procediment disciplinari conté recordatoris que, efectivament ja estan prevists en normes de rang superior. Però la seva inclusió en el Decret no es supèrflua.

- Al·legació núm. 7. - *El contingut dels articles 17.7 i 19.2 és molt similar.*

Contestació de Funció Pública.- Efectivament els dos preceptes es solapen, i per tant, és procedent eliminar l'article 17.7.

- Al·legació núm. 8. - *L'article 20.6 es pot suprimir per innecessari.*

Contestació de Funció Pública.- L'article 20.6 és un aclariment que dóna seguretat a l'actuació de l'instructor.

- Al·legació núm. 9. - *L'article 21 s'intitula «Notificació de la resolució d'inici» i, en canvi, la primera frase de l'apartat 1 conté els termes «resolució o acord d'iniciació». Cal homogeneïtzar la terminologia.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació i s'elimina la paraula «acord». També s'eliminarà la paraula «acord» continguda a l'article 16.1 i 21.2.

- Al·legació núm. 10. - *En l'article 26.1 no és aconsellable usar l'expressió «resolució de tràmit», ni acte de tràmit.*

Contestació de Funció Pública.- No s'accepta perquè la resolució per la qual s'acorda l'obertura d'un període de prova dins el procediment sancionador és una resolució de tràmit. Precisament la concreció «resolució de tràmit» té com a finalitat deixar clar que la seva impugnació és la pròpia d'aquest tipus d'actes de tràmit.

- Al·legació núm. 11. - *En l'article 26.6 semblen prescindibles, per imprecises les referències a «associat» i a «corporació professional». És aconsellable partir de la idea que els funcionaris poden estar col·legiats a un col·legi professional (que és un dels tipus de corporacions).*

Contestació de Funció Pública.- Els col·legis professional no esgoten la tipologia de corporacions professionals, si bé, són la figura principal, i per tant, els membres d'una corporació professional diferent d'un col·legi professional no tindran la consideració de col·legiat. Per la qual cosa, cal parlar d'associat com a terme genèric, per fer referència a la pertinença a la corporació.

- Al·legació núm. 12. - *El contingut de l'article 27 s'hauria d'incorporar a l'article 29, que té per objecte la proposta de resolució.*

Contestació de Funció Pública.- No s'accepta perquè la conclusió dels tràmits d'al·legació i prova és un tràmit anterior al de la proposta de resolució i en conseqüència s'han de diferenciar.

- Al·legació núm. 13. - L'article 28 regula la suspensió amb un redactat que podria ser més precisa.

Contestació de Funció Pública.- Consideram que és suficientment precisa, i per tant, no s'accepta aquesta observació.

- Al·legació núm. 14. - *En l'article 34.2 es considera més adient, des d'un punt de vista tècnic, una referència al compliment de les obligacions, i no a la seva satisfacció.*

Contestació de Funció Pública.- L'article 34.2 s'ha de posar amb el 34.1 que fa referència la possibilitat d'establir quanties en concepte d'indemnització per danys i perjudicis, per la qual cosa, és correcte parlar de «satisfacció de les obligacions».

- Al·legació núm. 15. - *En l'article 39.2 és certament imprecisa la referència a «reiniciar el procediment».*

Contestació de Funció Pública.- No s'accepta l'observació formulada per l'Advocacia. No obstant això, s'ha de modificar la redacció de l'article 39.2 en els termes següents:

« 2. Si en el decurs del procediment es considera que els fets poden ser constitutius d'infracció greu o molt greu, les actuacions s'han de trametre al conseller o la consellera competent per a la seva incoació, el qual, amb l'acord previ d'acceptació, ha de reiniciar el procediment com a falta greu o molt greu, o ha de resoldre continuar com a lleu on s'havia interromput.»

Preàmbul

- Al·legació núm. 16.- *La Conselleria de Serveis Socials i Cooperació manifesta que el preàmbul s'ha de titular, tal com estableix la instrucció 4 de l'Acord del Consell de Govern de les Illes Balears, pel qual s'aproven les directrius sobre la forma i l'estructura dels avantprojectes de llei, publicat en el BOIB núm. 12, de 27 de gener de 2001, en relació amb l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment.

- Al·legació núm. 17.- *Així mateix, la Conselleria de Benestar Social i Cooperació considera que s'han de justificar els principis de l'article 129 de la Llei 39/2015. Aquest article estableix que en l'exercici de la potestat reglamentària, les administracions públiques actuaran d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, i que en el preàmbul, quedarà suficientment justificada a aquests principis.*

Contestació de Funció Pública.- Amb relació amb aquesta observació, s'ha d'advertir que el darrer paràgraf de l'apartat II del preàmbul del Projecte de decret estableix el següent:

A més, conforme l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, aquest Decret s'adequa als principis de bona regulació i, en concret, als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Article 5 del Projecte de decret relatiu a la responsabilitat disciplinària

- Al·legació núm. 18.- *L'Advocacia al·lega que en la definició de responsable, o de persona responsable, de les faltes (art. 5.1) s'hauria de precisar que es tracta de les accions o omissions descrites com a tals en les lleis estatal i balear corresponent (cal concretar-les com es fa, per exemple, als articles 7 i 8).*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació, de manera que la redacció del precepte passa a ser la següent:

«1. És responsable de les faltes disciplinàries el personal funcionari que sigui autor de les conductes o omissions descrites en la normativa bàsica estatal i en la Llei de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.»

Article 6 del Projecte de decret relatiu a les situacions administratives

- Al·legació núm. 19.- *La Conselleria d'Educació i Universitat considera que s'hauria de valorar si l'article 6.1 del Projecte de decret pot ser contrari a l'article 94.1 del TREBEP, atès que aquest diu que «Les administracions públiques corregiran disciplinàriament les infraccions del personal [...] comeses*

en l'exercici de les seves funcions i càrrecs.» En canvi l'article 6.1 fa referència a la possibilitat d'incórrer en responsabilitat disciplinària per part del funcionari que es troba en situació distinta de la de servei actiu.

Segons la Conselleria d'Educació i Universitat cal tenir en compte a més que l'article 85.2 del TREBEP diu que: «los funcionarios de carrera en situación de servicio activo gozan de todos los derechos inherentes a su condición de funcionario y quedan sujetos a los deberes y responsabilidades derivados de la misma.[...].»

Com a conclusió la Conselleria d'Educació i Universitat considera que la voluntat del legislador en la normativa bàsica estatal va ser la de limitar l'exercici de la potestat reglamentària de l'Administració a les infraccions comeses en l'exercici de les funcions com a empleat públic, les quals només s'exerceixen en situació de servei actiu.

Contestació de Funció Pública.- La redacció de l'article 6.1 del Projecte de decret té com antecedents normatius l'article 9.1 del Decret 45/1995, de 4 de maig, pel qual s'aprova el reglament de règim disciplinari de la funció pública que diu:

«9. 1. Els funcionaris que es trobin en situació distinta de la de servei actiu podran incórrer en responsabilitat disciplinària per les faltes previstes en aquest Reglament que puguin cometre dins les seves situacions administratives peculiars.»

A la seva vegada, aquest precepte és una transcripció d'allò que disposa l'article 10 del Reial decret 33/1986, de 10 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de l'Estat que disposa:

« Los funcionarios que se encuentren en situación distinta de la de servicio activo, podrán incurrir en responsabilidad disciplinaria por las faltas previstas en este Reglamento que puedan cometer dentro de sus peculiares situaciones administrativas. De no ser posible el cumplimiento de la sanción en el momento en que se dicte la resolución, por hallarse el funcionario en situación administrativa que lo impida, ésta se hará efectiva cuando su cambio de situación lo permita, salvo que haya transcurrido el plazo de prescripción.»

Així mateix, els antecedents normatius d'aquesta regulació es contenia a l'article 11 del Decret 1850/1968, de 17 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament provisional de règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat, i posteriorment a l'article 11 del Decret 2088/1969, de 16 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament disciplinari dels funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat, el contingut dels quals era el següent:

«1. Los funcionarios que se encuentren en las situaciones previstas en los artículos 42 a 50 de la Ley de Funcionarios de la Administración Civil del Estado podrán incurrir en responsabilidad disciplinaria por las faltas previstas en este Reglamento que puedan cometer dentro de sus peculiares situaciones administrativas.»

Pel que fa a la Jurisprudència recaiguda sobre aquesta regulació, la Sentència del Tribunal Suprem (Sala Contenciosa Administrativa) de 15 de novembre de 1982 (RJ\1982\6668), amb fonament amb l'article 11 del Decret 1850/1968, declara que «[...] es posible exigir responsabilidad disciplinaria por razón de los actos cometidos durante su servicio activo, e incluso a los excedentes [voluntarios] por actos realizados en esa situación relacionados con el servicio [...]».

En la mateixa línia, la Sentència de l'Audiència Nacional (Sala Contenciosa Administrativa) de 5 de desembre de 1995, en la que un ajudant tècnic sanitari de la Seguretat Social en situació d'excedència per serveis especial, va prescriure proves analítiques i utilitzar el nom d'un metge inexistent per fer-les, reconeix la procedència de la sanció disciplinària.

Per altra part, cal advertir que la regulació continguda en l'article 10 del Reial decret 33/1986, es reproduïx en les úniques cinc regulacions autonòmiques que s'han dictat en matèria de règim disciplinari. En aquestes, reconeixen la possibilitat de poder incórrer en responsabilitat disciplinària als funcionaris que es trobin en situació distinta a la de servei actiu, l'article 12 del Decret 44/1987, de 22 de juny, del Reglament disciplinari de la Comunitat Autònoma de Cantàbria; l'article 6 del Decret 243/1995, de 27 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; l'article 6 del Decret 94/1991, de 20 de març, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de la Comunitat Autònoma de Galícia; l'article 10 de Decret Foral 117/1985, de 12 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari dels funcionaris de les administracions públiques de Navarra, i l'article 9.1 del Decret 45/1995, de 4 de maig, pel qual s'aprova el Reglament disciplinari de la funció pública de l'Administració de la CAIB.

Totes les regulacions autonòmiques esmentades, parteixen de la premissa, en virtut de la qual, la responsabilitat disciplinària es pot exigir mentre el funcionari no hagi perdut aquesta condició, de manera que tal com diu l'article 11 del Reial decret 33/1986, i reproduïxen la resta de regulacions autonòmiques «[...] no podrá exigirse responsabilidad disciplinaria por actos posteriores a la pérdida de la condición de funcionario».

Un cop feta aquesta introducció, cal preguntar-nos si la redacció de l'article 6.1 del Projecte de decret entra en contradicció amb els articles 85.2 i 94.2 del TREBEP.

L'article 85.2 diu que els funcionaris en situació de servei actiu gaudeixen de tots els drets inherents a la seva condició de funcionari i queden subjectes als deures i responsabilitats derivats de la mateixa. Al parer de la Conselleria d'Educació i Universitat, d'acord amb aquest precepte de l'Estatut, els funcionaris només són responsables quan estan en situació de servei actiu. No obstant això, entenem que aquesta conclusió és precipitada, perquè ja l'article 41.3 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat aprovat per Decret 315/1964, de 7 de febrer deia que «els funcionaris en situació de servei actiu tenen tots els drets, prerrogatives, deures i responsabilitats inherents a la seva condició [de funcionari]», i aquest precepte no ha suposat cap obstacle – com hem vist – per a que els tribunals hagin confirmat la possibilitat de sancionar a un funcionari per cometre infraccions en situació distinta a la de servei actiu.

Per altra part, sorgeix – com al·lega la Conselleria d'Educació i Universitat – el dubte interpretatiu entre la redacció de l'article 94.1 del TREBEP i el 6.1 del Projecte de decret (art. 10 del Reial decret 33/1986), perquè el primer precepte parla de corregir disciplinàriament només les infraccions comeses en l'exercici de les seves funcions i càrrecs. No obstant això, cal arribar a la conclusió que ambdós preceptes no són contradictoris sinó que es complementen pels motius següents:

D'una part, de conformitat amb l'article 11 del Reial decret 33/1986, la responsabilitat disciplinària es podrà exigir mentre no s'extingeixi la condició de funcionari. A *sensu contrari*, el funcionari que està en situació distinta de servei actiu i que, no ha perdut la condició de funcionari pot incórrer en responsabilitat disciplinària.

D'altra part, s'ha de fer una interpretació més flexible d'allò que s'ha d'entendre «per funcions i càrrecs» de l'article 94.1 del TREBEP que permeti sancionar les conductes constitutives d'infracció efectuades per un funcionari que estigui en una situació administrativa distinta a la d'actiu, com per exemple, els serveis especials. No obstant, s'ha de matisar que els possibles supòsits en els quals podrà incórrer en responsabilitat disciplinària el funcionari en situació d'excedència, serveis especials, etc. serà menor al de la situació de servei actiu. En aquest sentit, la Sala Contenciosa Administrativa del TSJ de las Islas Canarias - Sta. Cruz de Tenerife -, en sentència de 9 de març de 2006 (JUR\2006\160698) declara que el funcionari en situació administrativa distinta a la de servei actiu, pot incórrer en responsabilitat disciplinària en els supòsits d'infidelitat,

obstaculitzar vagues, revelació de secrets, faltes de respecte a superiors o subordinats o incompliment del règim d'incompatibilitats.

En efecte, resulta possible que el funcionari que està en qualsevol de les situacions administratives distintes de la de servei actiu, pugui incomplir els principis ètics als quals es refereixen l'article 53 del TREBEP, com n'és el cas, d'entrar en conflictes d'interessos amb les obligacions del seu lloc públic, o com n'és el cas del funcionari que passa a excedència voluntària per intervindre com a advocat en assumptes que ha conegut per raó del seu càrrec com a funcionari; o no ajustar la seva actuació a la bona fe, com succeeix quan el funcionari sol·licita una excedència per cura de fills i tot seguit de passar a la nova situació administrativa comença a treballar.

Pel motius exposats no s'accepta l'observació efectuada per la Conselleria d'Educació i Universitat.

Article 7 del Projecte de decret relatiu a la tipologia de sancions

- Al·legació núm. 20.- *Per a l'Advocacia l'article 7.2 suscita dubtes pel que fa a la seva adequació als principis de legalitat i tipicitat en matèria sancionadora. En aquest punt el Reglament no sembla gaudir de la necessària cobertura legal per establir la possibilitat d'imposar determinades sancions com a principals o accessòries.*

Contestació de Funció Pública.- Efectivament, no hi ha cobertura legal per mantenir la distinció entre sancions principals i accessòries en l'àmbit disciplinari, tot i que, la redacció de l'article 141 de la Llei 3/2007, en regular les sancions en cas de la comissió de faltes molt greus preveu, per exemple, la pèrdua de dos o tres graus personals, la qual cosa per l'entitat de la falta comesa sembla que només tendria sentit com a sanció accessòria d'una altra principal.

Per tant, s'ha d'eliminar el punt 2 de l'article 7.

- Al·legació núm. 21.- *La Conselleria d'Educació i Universitat considera que al tractar-se la sanció de trasllat (forçós) d'una sanció amb caràcter temporal (art. 96.1.d) del TREBEP determina que la sanció s'imposa pel període que en cada cas s'estableixi), el Projecte de decret hauria d'explicitar la durada mínima i màxima del trasllat. A més, al·lega que també es podria incloure en l'article 10 – sempre que no suposi extralimitació de la potestat reglamentària en aquesta matèria – la indicació sobre si la sanció de trasllat determina (en funció de la seva durada) o no la pèrdua del lloc de treball.*

Contestació de Funció Pública.- L'article 141 de la Llei 3/2007 estableix la relació entre les faltes i les sancions, i diu que, per la comissió de faltes molt greus es pot imposar, entre d'altres, la sanció de trasllat a un lloc de feina situat en una altra localitat o una altra illa (art. 141.1 c). Per la comissió de faltes greus es pot imposar la sanció de trasllat a un lloc de feina situat en la mateixa localitat (141.2 b). En l'apartat 5 d'aquest mateix article se regula la temporalitat de la sanció de trasllat de lloc de feina de la manera següent: el trasllat a un lloc de feina situat en una localitat diferent (que només es pot interposar per la comissió de faltes molt greus) determina la impossibilitat d'obtenir una nova destinació a la localitat des de la qual es produeix el trasllat durant un període de 3 anys.

Dins aquests marges l'article 96.1 d del TREBEP estableix que el període pel qual s'estableixi el trasllat forçós, ja siguin canvis de residència o sense s'establirà «en cada cas», la qual cosa sembla indicar que s'establirà en la corresponent resolució sancionadora.

No obstant això, atès que la Llei 3/2007 no diu res respecte la duració màxima del trasllat en cas de comissió de falta greu, és necessari regular aquesta qüestió reglamentàriament, a similitud del Reial decret 33/1986, que en l'article 16.2 diu:

«Los funcionarios sancionados con traslado con cambio de residencia, no podrán obtener nuevo destino por ningún procedimiento en la localidad desde la que fueron trasladados, durante tres años, cuando hubiere sido impuesta por falta muy grave, y durante uno cuando hubiere correspondido a la comisión de una falta grave. Dicho plazo se computará desde el momento en que se efectuó el traslado.»

Per això, considerem que no és l'article 7 del Projecte de decret el que ha de recollir aquesta regulació sinó el 8 relatiu a la relació entre les faltes i sancions, d'aquesta manera, l'article 8 ha de tenir la redacció següent:

Article 8 **Relació entre les faltes i les sancions**

1. Per la comissió de faltes molt greus, greus i lleus es poden imposar les sancions que estableixen la normativa bàsica estatal i la Llei de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. El personal funcionari a qui se l'imposi la sanció de trasllat a un lloc de feina situat en un municipi diferent, per la comissió d'una falta molt greu, no podrà obtenir una nova destinació per cap procediment en el municipi des del qual varen ser traslladats, durant tres anys.

El personal funcionari a qui se l'imposi la sanció de trasllat a un lloc de feina situat en el mateix municipi, per la comissió d'una falta greu, no podrà obtenir una nova destinació durant un termini d'un any.

La sanció de trasllat forçós tindrà la duració que s'estableixi en cada cas. Els terminis s'han de computar des del moment en què es va efectuar el trasllat.

Article 10 del Projecte de decret relatiu a la pèrdua del lloc de treball

- Al·legació núm. 22.- *L'Advocacia considera que en l'article 10.3 no s'entén fàcilment la idea que es vol expressar. La idea de revocació no sembla compatible amb la possible imposició de sancions per conductes realitzades per l'empleat públic interí.*

Contestació de Funció Pública.- La revocació del nomenament té com a conseqüència la disposada a l'article 56.1 d del TREBEP, en el sentit que les persones que han estat separades del servei de qualsevol administració mitjançant expedient disciplinari no poden tornar a accedir a cossos o escales per exercir funcions similars.

En canvi, el simple cessament del lloc de feina d'un funcionari interí pel fet d'haver rebut una sanció de suspensió ferma superior a sis mesos no té com a conseqüència la revocació del nomenament.

- Al·legació núm. 23.- *L'apartat 4 de l'article 10 del Projecte de decret estableix que el funcionari interí que ha cessat com a conseqüència d'una sanció ferma que excedeix els sis mesos, resta com a no disponible en les borses de les quals forma part durant el període de suspensió.*

Amb relació amb aquest precepte, la Conselleria d'Educació i Universitat informa que en l'àmbit del personal docent s'està tramitant en seu parlamentària la introducció d'una disposició addicional en la Llei 3/2007, l'apartat 1 de la qual determina que el personal funcionari docent interí s'ha de seleccionar mitjançant convocatòries. En l'actualitat, les bases generals vigents, publicades al BOIB determinen el següent:

Dissetena

Exclusió de les borses

1. Seran exclosos de totes les borses els aspirants que es trobin en algun dels supòsits següents:

[...]

g) Quan s'hagi estat sancionat, mitjançant una resolució ferma en via administrativa, per la comissió d'una falta disciplinària.

2 [...]

Pel que fa a la causa prevista en la lletra g), l'exclusió es produirà:

a. En el cas de faltes lleus, excepte les que hagin estat sancionades amb una amonestació, en les borses del curs següent a aquell en què hagi adquirit fermesa la resolució.

b. En el cas de faltes greus, en les borses dels dos cursos següents a aquell en què hagi adquirit fermesa la resolució.

c. En el cas de faltes molt greus, en les borses dels quatre cursos següents a aquell en què hagi adquirit fermesa la resolució.

L'exclusió també s'ha de produir en les borses del curs escolar en què hagi adquirit fermesa la resolució sancionadora, en el cas que durant el curs esmentat es produeixi el cessament del funcionari interí.

Per a la Conselleria d'Educació i Universitat, la conformació d'aquestes borses resulta una qüestió cabdal. Per aquest motiu proposa establir alguna previsió que salvaguardi la possibilitat que la Conselleria d'Educació i Universitat, en l'àmbit de les seves competències i en relació als procediments de selecció de funcionaris interins i a les convocatòries corresponents, puguin preveure exclusions de llistes com les esmentades sense que xoquin amb l'article 10.4.

Contestació de Funció Pública.- Amb l'aclariment de l'àmbit d'aplicació del Decret que es fa a l'article 2, queda clar que, només és d'aplicació supletòria al personal funcionari docent, i per tant, aquest personal s'ha de continuar regint per la seva normativa específica.

Article 11 del Projecte de decret relatiu a la deducció de retribucions

- Al·legació núm. 24.- *L'Advocacia considera que en l'article 11.2 no sembla tenir massa sentit que els consellers només puguin delegar l'atribució de què es tracta si hi ha proposta prèvia. Aquesta condició s'hauria d'eliminar. Per altra banda, és clar que la delegació no requereix previsions específiques perquè ja està regulada legalment amb caràcter general.*

Contestació de Funció Pública.- L'òrgan competent en matèria de retribucions és el conseller competent en matèria de funció pública. L'òrgan competent en matèria de compliment d'horari i jornada és el conseller competent on estigui adscrit el funcionari, per la qual cosa, qualsevol incompliment de l'horari que hagi de tenir efectes en nòmina s'ha de resoldre pel conseller competent en matèria de funció pública a proposta de la conselleria interessada.

- Al·legació núm. 25.- *La Conselleria d'Educació i Universitat considera a l'efecte d'una gestió eficient d'aquesta atribució que la competència per ordenar les deduccions es delegui expressament en el conseller d'Educació i Universitat, atès que afecta a la gestió del personal docent.*

Contestació de Funció Pública.- Com ja hem dit, l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret queda aclarit en el sentit que només és d'aplicació supletòria al personal funcionari docent, i per això, no és necessari precisar que la competència en relació amb el personal docent correspon al conseller d'Educació i Universitat.

Article 12 del Projecte de decret relatiu a l'extinció de la responsabilitat disciplinària

- Al·legació núm. 26.- *La Conselleria d'Educació i Universitat rebutja la possibilitat que l'indult ha de figurar en l'esborrany de projecte de decret com a causa d'extinció de la responsabilitat disciplinària pels motius següents: 1) es tracta d'una figura molt qüestionada, 2) s'aplica en l'àmbit de les infraccions penals i no de les administratives, 3) un dels límits de l'indult és que hi hagi una sentència ferma, mentre que el Projecte de decret assumeix que l'indult extingeix la responsabilitat disciplinària, sense exigir la tramitació completa del procediment, 4) l'indult no està previst ni en el TREBEP ni en la Llei 3/2007 com a causa d'extinció de la responsabilitat disciplinària.*

A la mateixa conclusió arriba la Conselleria d'Educació i Universitat pel que fa a l'amnistia.

Contestació de Funció Pública.- Si bé l'article 19 del Reial decret 33/1986, preveu que l'amnistia i l'indult extingeixen la responsabilitat disciplinària, és cert que ni el TREBEP ni la Llei 3/2007 preveuen els mateixos com a causa d'extinció. Per aquest motiu es convenient suprimir les lletres d i e de l'article 12.1 del Projecte de decret.

Article 14 del Projecte de decret relatiu al principi del procediment disciplinari

- Al·legació núm. 27.- *L'Advocacia considera que es pot eliminar el punt 2 de l'article 14 perquè recull una norma que ja existeix en l'ordenament jurídic per al conjunt dels procediments sancionadors.*

Contestació de Funció Pública.- Ens remetem a allò dit al parlar-ne de l'article 14.5 del Projecte de decret.

Article 15 del Projecte de decret relatiu a la protecció de dades de caràcter personal

- Al·legació núm. 28.- *La Conselleria de Benestar Social i Cooperació diu que en l'article 15 es fa referència als «nivells de seguretat legalment establerts», quan els nivells de seguretat en matèria de protecció de dades no es troben regulats en una llei, sinó en el reglament de la LOPD. A més, cal assenyalar que ni el Reglament europeu de protecció de dades – que desplaçarà en part la LOPD a partir del 25 del maig d'aquest any – ni tampoc el Projecte de Llei orgànica de protecció de dades es refereixen a uns nivells i mesures de seguretat concrets, sinó que es remeten a mesures de responsabilitat activa (article 28 i següents del Projecte).*

Per això, la Conselleria de Benestar Social i Cooperació suggereix introduir la frase «d'acord amb la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal», amb la finalitat de no fer referència a una regulació que en poc temps pot quedar obsoleta.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació, si bé, cal substituir la frase «d'acord amb la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal» per la de «d'acord amb la normativa vigent sobre aquesta matèria», amb la finalitat d'evitar usar en el mateix paràgraf dues vegades l'expressió «protecció de les dades de caràcter personal». D'aquesta manera la redacció de l'article 15 passa a ser la següent:

«Els actes i les comunicacions que es produeixin en l'àmbit del procediment disciplinari han de garantir la protecció de les dades de caràcter personal de les persones implicades i afectades, d'acord amb la normativa vigent sobre aquesta matèria.»

Article 16 del Projecte de decret relatiu a la iniciació del procediment disciplinari

- Al·legació núm. 29.- *L'Advocacia al·lega que al punt 1 de l'article 16 convé deixar clar que el procediment s'inicia sempre d'ofici, bé per iniciativa pròpia, bé com a conseqüència d'una ordre, denúncia, etc.*

Contestació de Funció Pública.- Com a conseqüència d'acceptar aquesta observació, l'article 16.1 passa a tenir la següent redacció:

«1. El procediment s'inicia sempre d'ofici mitjançant una resolució de l'òrgan competent, per iniciativa pròpia, com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per la presentació d'una denúncia per qualsevol persona, sigui o no funcionaria.»

- Al·legació núm. 30.- L'article 16.2 del Projecte de decret estableix:

«2. Si el procediment s'inicia com a conseqüència de denúncia, l'Administració ha de comunicar a qui l'ha signada el sentit de la resolució adoptada en relació amb l'objecte de la denuncia.»

L'Advocacia assenyala que l'article 16.2 es solapa amb l'article 21.1 pel que fa a la figura del denunciant. Per altra banda, amb relació al punt 2 de l'article 16, la Conselleria d'Educació i Universitat considera que el sentit de la resolució adoptada a conseqüència d'una denúncia pot ser o bé la decisió d'iniciar un procediment disciplinari o bé la decisió d'arxivar la denúncia, en ambdós casos de forma motivada. Seria aconsellable deixar constància expressa de la necessitat de dictar una resolució motivada en cas que la decisió sigui la d'arxivar la denúncia.

Contestació de Funció Pública.- Assenyalar que si bé, l'actual redacció del 16.2 es solapa amb el 21.1, No obstant això, atès l'observació de la Conselleria d'Educació i Universitat sembla convenient modificar la redacció de l'article 16.2 en els termes següents:

«2. Si el procediment s'inicia com a conseqüència de denúncia, l'Administració ha de comunicar a qui l'ha signada el sentit de la resolució adoptada en relació amb l'objecte de la denúncia. En cas, d'arxivar la denúncia s'ha de deixar constància dels motius pel quals no s'ha iniciat el procediment disciplinari.»

- Al·legació núm. 31.- *La Conselleria de Benestar Social i Cooperació considera que en l'article 16.4 i 35.1 a) del Projecte de decret, no s'estableix una deguda separació entre la fase instructora i la sancionadora, perquè en s'atribueix a un mateix òrgan la competència per dictar la resolució d'inici del procediment i per resoldre el procediment sancionador.*

Contestació de Funció Pública.- L'article 23 del Projecte de decret atribueix a l'instructor la competència per instruir el procediment, i l'article 35 al conseller o l'òrgan competent, distint de l'instructor, per resoldre el procediment sancionador. El fet que s'atribueixi al conseller o un altre òrgan competent la resolució d'inici, no suposa en cap moment que no existeixi una clara distinció entre la fase instructora i sancionadora.

- Al·legació núm. 32.- *Pel que fa a la regulació dels òrgans competents del sector públic autonòmic en matèria disciplinària, la Conselleria de Benestar Social i Cooperació manifesta que s'hauria d'indicar si és el president o el director qui té la competència sancionadora, i també, que aquesta regulació pot ser contradictòria amb els actuals Estatuts d'aquests ens, els quals poden preveure la competència d'altres òrgans com el gerent o inclòs, l'òrgan col·legiat.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació. Amb la finalitat que els Estatuts dels ens del sector públic puguin preveure la possibilitat d'atribuir la competència sancionadora a un altre òrgan, distint del president o director de l'ens, es modifica la redacció dels articles 16.3 i 35 1 del Projecte de decret.

Així la nova redacció que és dóna a l'article 16.3 és la següent:

«3. Són òrgans competents per incoar el procediment disciplinari, quan els fets puguin constituir falta lleu:
a) Els consellers o les conselleres respecte del personal adscrit a les seves conselleries respectives.

b) Els presidents o les presidentes o els directors o les directores dels ens del sector públic instrumental o l'òrgan que estableixin els Estatuts dels ens esmentats respecte del personal que hi estigui adscrit.»

Mentre que la redacció de l'article 35.1 passa a ser la següent:

«1. Són òrgans competents per resoldre els procediments disciplinaris:

a) Quan es tracti de la imposició de faltes lleus:

- el conseller o la consellera respecte del personal adscrit a la seva conselleria.
- el president o la presidenta, o el director o la directora de l'ens del sector públic instrumental o l'òrgan que estableixin els Estatuts dels ens esmentats, respecte del personal que hi estigui adscrit.

b) La competència per imposar sancions per faltes greus o molt greus als funcionaris adscrits en les conselleries i en els ens del sector públic instrumental correspon al conseller o la consellera competent en matèria de funció pública, llevat el supòsit de separació del servei, en el què la competència ha de correspondre el Consell de Govern.»

- Al·legació núm. 33.- *La Conselleria d'Educació i Universitat diu que la resolució que inicia el procediment té la consideració d'acte de tràmit no qualificat contra el qual no s'hi pot interposar cap recurs, excepte contra la mesura cautelar de suspensió de funcions, segons la jurisprudència, menció que també hauria d'incloure el Projecte de decret.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment que fa la Conselleria d'Educació i Universitat atès que és una observació que ajuda als implicats en el procediment disciplinari a aplicar el règim de recursos en aquesta matèria.

Per això, s'ha d'afegir un punt 6 a l'article 16, el contingut del qual, ha de ser el següent:

«6. Contra la resolució per la qual s'acorda iniciar el procediment disciplinari no s'hi pot interposar cap recurs en contra, atès que es tracta d'un acte de tràmit, excepte contra l'establiment de mesures provisionals».

- Al·legació núm. 34.- L'article 32.2 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

«2. La suplència es limita al despatx ordinari i a la tramitació dels actes que són competència, pròpia o delegada, de l'òrgan el titular del qual se substitueix.»

Per a la Conselleria d'Educació i Universitat s'hauria de precisar si una resolució iniciadora d'un procediment disciplinari es pot - i en quins supòsits - o no dictar per suplència, en especial quan no hi ha ordre superior, ni proposta raonada d'altres òrgans ni denúncia; més encara tenint en compte que,

malgrat ser un acte de tràmit, inicia el procediment i necessita d'una suficient motivació, de forma que podria no encaixar amb la limitació a la suplència sobre «el despatx ordinari» dels actes.

Contestació de Funció Pública.- El desplegament de l'article 32.2 de la Llei 3/2003 és una qüestió que afecta tot el funcionament de l'Administració i no és possible fer desenvolupaments parcials en un Reglament d'una matèria específica com és la disciplinària.

- Al·legació núm. 35.- *Per a la Conselleria d'Educació i Universitats, la figura del denunciador origina problemes en la tramitació dels procediments disciplinaris i, potser seria convenient, regular aquesta figura en un article per tal de resoldre els dubtes que si solen plantejar:*

- *Tractament de les denúncies anònimes.*
- *En quins casos, si n'hi ha (per exemple, denunciador perjudicat per la infracció), el denunciador pot tenir la condició d'interessat en el procediment disciplinari (casos aquest en que la mera comunicació de la decisió no seria suficient sinó que se li hauria de notificar).*

Contestació de Funció Pública .- No s'accepta el suggeriment perquè la figura de la denúncia es regula a l'article 62 de la Llei 39/2015.

- Al·legació núm. 36.- *La Conselleria d'Educació i Universitat demana que s'aclareixi la qüestió relativa a si la denúncia ha de formar part o no de l'expedient disciplinari, de forma que el presumpte infractor pugui o no tenir accés a la documentació que la conté en ares a la seva defensa, amb o sense conèixer la identitat dels denunciadors.*

Contestació de Funció Pública.- La denúncia ha de formar part de l'expedient disciplinari atès que pot ser la motivació per la qual s'obre el procediment. Una qüestió distinta és la relativa a la identificació del denunciador, i si aquest pot ser conegut per la persona denunciada.

Pel que fa a la identitat de la persona denunciador, si aquest té la consideració d'interessat en el procediment disciplinari, s'han d'aplicar les regles previstes per als interessats en el procediment administratiu regulat en la Llei 39/2015. En canvi, si la persona denunciador no té aquesta consideració s'ha d'estar a allò en la Llei 19/2013, de 9 de desembre, sobre transparència i en la normativa sobre protecció de dades. D'acord amb aquestes regulacions s'ha de ponderar cas per cas si s'ha de facilitar la identitat.

En conclusió, al tractar-se d'una qüestió que és regula en normes bàsiques de rang legal, aquest Reglament no pot entrar a regular-les.

Article 17 del Projecte de decret relatiu a la informació reservada

- Al·legació núm. 37.- *En relació amb el punt 2 de l'article 17, l'Advocacia considera que no sembla encertada l'expressió de les finalitats que persegueix la norma. Per a l'Advocacia això és més evident quan el tràmit serveix realment per poder determinar, amb els elements de judici adequats, si s'ha d'iniciar o no un procediment disciplinari.*

Contestació de Funció Pública.- La finalitat d'iniciar una informació reservada és precisament allò que justifica l'obertura d'aquest tipus d'actuacions: que no s'iniciï un procediment disciplinari si no hi ha indicis d'infracció.

- Al·legació núm. 38.- L'apartat 2 de l'article 17 regula la finalitat de la informació reservada en els termes següents:

2. El tràmit de la informació reservada té com a finalitat evitar la iniciació de procediments disciplinaris sense elements de judici suficients i determinar la possible autoria de les faltes.

La Conselleria d'Educació i Universitat considera necessari substituir la conjunció «i» per «i/o», perquè poden existir elements de judici suficients però no tenir identificat el presumpte autor de les faltes, o a la inversa, tenir identificat el presumpte autor però no els fets.

També es podria aprofitar aquest article per aclarir si la informació reservada es pot instruir sense coneixement de la persona presumptament autora dels fets dels qual no se'n tenen elements de judici suficient per iniciar el procediment disciplinari.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació efectuada en relació en la redacció del punt 2 de l'article 17 del projecte de Decret que queda redactada de la manera següent:

2. El tràmit de la informació reservada té com a finalitat evitar la iniciació de procediments disciplinaris sense elements de judici suficients o determinar la possible autoria de les faltes.

Pel que fa a la qüestió relativa a la possibilitat que la persona investigada pugui conèixer que s'està tramitant una informació reservada en relació amb conductes presumptament realitzades per ella mateixa, cal dir que la condició d'interessat en el procediment disciplinari s'adquireix un cop s'hagi iniciat i no abans. En tot cas, l'article 14 limita l'accés a la informació

pública per motius d'investigació i sanció d'il·lícits administratius o disciplinaris. Per la qual cosa, fins i tot en el supòsit que la persona investigada tingués coneixement de la tramitació d'una informació reservada, no necessàriament té dret a accedir a l'expedient esmentat. A més, aquesta informació reservada només té per finalitat aclarir si s'ha d'obrir o no un procediment disciplinari.

Article 18 del Projecte de decret relatiu al trasllat al Ministeri Fiscal

- Al·legació núm. 39.- *Per a l'Advocacia la segona frase de l'article 18.3 és tècnicament prescindible. La primera frase requereix d'una redacció més precisa.*

Contestació de Funció Pública.- La pràctica ha demostrat que és necessari determinar aquesta qüestió. De fet en la pràctica és molt habitual incoar expedients disciplinaris en relació amb la presumpta comissió de diverses infraccions, connexes o no, algunes de les quals, poden tenir una vessant i altres no. Per la qual cosa, si és tracta de faltes que no es veuran afectades per la decisió de la jurisdicció penal, no ha d'haver inconvenient en continuar la seva tramitació.

Pel que fa a la primera frase de l'article 18.3, hem de recordar que l'article 94.3 del TREBEP diu:

«3. Quan de la instrucció d'un procediment disciplinari resulti l'existència d'indícis fundats de criminalitat, se n'ha de suspendre la tramitació i s'ha de posar en coneixement del Ministeri Fiscal.

Els fets declarats provats per resolucions judicials fermes vinculen l'Administració.»

En conseqüència i vist la redacció que té la primera frase de l'article 18.3 del Projecte de decret, no s'accepta l'observació.

Article 19 del Projecte de decret relatiu a la resolució d'inici

- Al·legació núm. 40.- *En relació amb el contingut de la resolució d'inici en l'article 19.1 c), l'Advocacia al·lega que sembla equívoca l'expressió «sanció que li correspon», de manera que pot resultar més precís indicar sanció o sancions que podrien recaure. En aquesta fase del procediment, la sanció només es pot apuntar de manera orientativa.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació.

- Al·legació núm. 41.- *Per a l'Advocacia, el punt 3 de l'article 19 es pot eliminar perquè no hi ha dubte que cada procediment correspon només a fets il·lícits que s'han produït abans de l'acte d'incoació d'aquell.*

Contestació de Funció Pública.- La pràctica professional ha demostrat que és necessari un precepte d'aquest tipus perquè en moltes ocasions pot orientar l'actuació de l'Administració en els casos en què, el presumpte responsable continua efectuant la mateixa o similar infracció al llarg de temps.

- Al·legació núm. 42.- *La Conselleria de Benestar Social i Cooperació considera que la resolució d'inici ha d'incloure informe sobre el termini màxim per resoldre i el sentit de la desestimació presumpta, en línia amb l'article 21.4 en relació amb el 25.1.b) de la Llei 39/2015.*

Contestació de Funció Pública.- Amb relació amb aquesta qüestió, l'article 25.1 b de la Llei 39/2015 estableix:

«1. En els procediments iniciats d'ofici, el venciment del termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa no eximeix l'Administració de complir l'obligació legal de resoldre, de manera que es produeixen els efectes següents:
[...]

b) En els procediments en que l'Administració exerceix potestats sancionadores o, en general, d'intervenció, que poden produir efectes desfavorables o de gravamen, es produeix la caducitat. En aquests casos, la resolució que declari la caducitat ha d'ordenar l'arxiu de les actuacions ha d'ordenar l'arxiu de les actuacions, amb els efectes prevists a l'article 95.

Hem de recordar que l'article 40.1 del Reglament relatiu a la caducitat del procediment disposa:

«1. El procediment disciplinari s'ha de resoldre i notificar en el termini de divuit mesos comptadors des de la data de l'acte d'iniciació d'aquest, o de 30 dies si es va incoar únicament per a sancionar la comissió faltes lleus.»

Per tot l'exposat, no pot ser admesa l'observació efectuada, al resultar innecessària.

Article 20 del Projecte de decret relatiu al nomenament de personal funcionari instructor i personal funcionari amb funcions de secretaria

- Al·legació núm. 43.- *Quant a l'article 20.1 del Projecte de decret que preveu que l'instructor del procediment ha de ser un funcionari o una funcionària de carrera que pertanyi a un cos o escala de grup o subgrup igual o superior al del presumpte o de la presumpta responsable, la Conselleria de Benestar Social i Cooperació considera que s'hauria de tenir en compte que aquesta tasca ha de respectar les funcions pròpies del cos i l'escala que correspongui previstes per la Llei 2/2007, de 16 de març, de cossos i escales de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Al respecte,*

l'article 34 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública estableix que l'atribució de funcions temporalment distintes a les atorgades pels llocs de feina ha de respectar les funcions pròpies del cos o l'escala.

Contestació de Funció Pública.- El primer paràgraf de l'article 30 del Reial decret 33/1986, de 10 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de l'Estat estableix:

“ En la resolución por la que se incoe el procedimiento se nombrará Instructor, que deberá ser un funcionario público perteneciente a un cuerpo o escala de igual o superior grupo al del inculcado, de los establecidos en el artículo 25 de la Ley 30/1984, de 2 de agosto. En el caso de que dependa de otro Departamento, se requerirá la previa autorización del Subsecretario de éste.”

Conforme al precepte esmentat l'exigència per la qual l'instructor ha de ser un funcionari públic [de carrera d'acord amb la STS Contenciós Administratiu de 14/07/2014 – Rec. 2664/2013 -) pertanyent a un cos o escala d'igual o superior grup al de la persona inculcada, constitueix un requisit, l'incompliment del qual vicia de nul·litat la resolució sancionadora. En aquest sentit, es pronuncien el TSJ de Catalunya – Sala Contenciós Administratiu – de 9/10/2006 (EDJ 428489), el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 12 de Sevilla, en Sentència de 17 de gener de 2011 i el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Badajoz, en Sentència de 25 de juliol de 2013.

- Al·legació núm. 44.- *En relació amb l'article 20.3, l'Advocacia diu que és difícil compartir la idea que només excepcionalment (tot acreditant-se manca de mitjans) l'instructor pot ser d'una conselleria diferent a la de la persona inculcada. Des d'una òptica estrictament jurídica, tampoc hi hauria obstacle perquè l'instructor fos un funcionari públic d'una altra administració pública (previsió que pot ser útil quan les corporacions locals apliquin el futur reglament disciplinari de la Comunitat Autònoma).*

Contestació de Funció Pública.- La potestat disciplinària és una potestat domèstica. En tot cas, tractant-se d'ajuntaments petits, hem de tenir en compte que els consells insulars tenen l'obligació de donar suport jurídic als mateixos.

Pel que fa a les conselleries del Govern és difícil compartir la idea que sigui necessari nomenar un instructor d'una altra conselleria, atès que cadascuna de les conselleries compten amb sobrats mitjans humans i tècnics.

Així mateix, no té sentit l'afirmació per la qual només poden designar-se com a instructor als funcionaris que tinguin entre les seves funcions

realitzar tasques d'instructor. En primer lloc, perquè tal com hem dit així ho estableix l'article 30 del Reial decret 33/1986. En segon lloc, perquè en l'exercici de la funció instructora el funcionari designat no té dependència funcional alguna. En aquest sentit, cal esmentar l'article 23 del Projecte de decret que diu:

« El personal instructor ha d'ordenar la pràctica de les diligències i de les actuacions que consideri necessàries per a la determinació precisa dels fets i de les responsabilitats susceptibles de sanció.»

De manera que quan el funcionari es designat com a instructor està sotmès a unes regles distintes a les que li són aplicables quan desenvolupa les funcions que té atribuïdes en el lloc de feina que ocupa.

- Al·legació núm. 45.- L'apartat 7 de l'article 20 estableix:

«7. La baixa per incapacitat temporal del personal funcionari instructor per un període superior a quinze dies ha de donar lloc al nomenament d'un nou instructor, en un termini no superior a set dies. En tot cas, s'ha de respectar el principi d'immediació en la tramitació del procediment.»

La Conselleria d'Educació i Universitat al·lega que la casuística que pot donar lloc a l'obligació de nomenar un nou instructor va més enllà de les llicències per incapacitat temporal superiors a quinze dies (com per exemple, el permís de paternitat), i s'haurien de preveure expressament.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment atès que a banda de la incapacitat temporal hi pot haver altres supòsits que impliquen una interrupció de la prestació de serveis efectius per part de l'instructor, com ara n'és el cas dels permisos que poden tenir una durada superior a 15 dies consecutius i que no estan supeditats a autorització en raó de la necessitat del servei.

Com a conseqüència de l'exposat, la redacció del punt 7 de l'article 20 passa a ser la següent:

«7. En el cas que la persona instructora es trobi per un període superior a quinze dies consecutius en algun dels supòsits que s'enumeren a continuació, s'ha de nomenar nou instructor o instructora:

- a) Baixa per incapacitat temporal o maternitat.
- b) Permís de paternitat.
- c) Permís per atendre la cura d'un familiar de primer grau per raons de malaltia molt greu.
- d) Permís per adopció o acolliment.
- e) Permís per cura d'un fill menor afectat per càncer o una altra malaltia greu.

En tot cas, s'ha de respectar el principi d'immediació en la tramitació del procediment.»

Article 21 del Projecte de decret relatiu a la notificació de la resolució d'inici

- Al·legació núm. 46.- *Des d'un punt de vista sistemàtic l'Advocacia considera que el punt 4 de l'article 21, sembla donar a entendre que s'ha d'informar a la Junta de Personal de les resolucions iniciadores de tots els procediments disciplinaris, la qual cosa sembla inadequada. Per això, segons l'Advocacia, és aconsellable tractar la qüestió de la informació sobre els procediments sancionadors en un article apart.*

Contestació de Funció Pública.- Precisament el que pretén dir l'article 21.4 és això, es a dir, que s'ha d'informar a la Junta de Personal de tots els expedients disciplinaris que s'iniciïn.

Article 22 del Projecte de decret relatiu a les mesures provisionals

L'article 22.3 diu:

«3. L'òrgan competent per incoar el procediment disciplinari pot resoldre com a mesura preventiva, abans d'incoar-lo, suspendre provisionalment a la persona funcionària sotmesa a processament, qualsevol que en sigui la causa, si aquesta mesura no ha estat adoptada per l'autoritat judicial que va dictar la interlocutòria de processament.»

- Al·legació núm. 47.- *La Conselleria de Presidència manifesta que amb aquesta redacció s'estableix la possibilitat d'aplicar, abans d'iniciar el procediment disciplinari i quan la presumpta infracció ja es troba judicialitzada, una mesura preventiva consistent en la suspensió del funcionari, tot i que el jutge no ho hagi establert, la qual cosa suposaria afectar els principis que regulen aquesta qüestió.*

Considera que el contingut de l'article 22.3 pot ser contrari a la Constitució i a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, pels motius següents:

a) L'article 53.2 de la Llei 38/2015 recull el principi de presumpció d'innocència com un dels pilars en els quals descansa l'estructura del règim sancionador en l'àmbit públic. També l'article 77 de la Llei 39/2015, sobre la prova en el procediment administratiu, està impregnat d'aquest principi de presumpció d'innocència, que fins i tot permet que un document probatori emanat d'una autoritat pugui ser contradit per una prova contrària presentada pel presumpte infractor. D'altra banda, l'article 94.2 e) de l'Estatut bàsic de l'empleat públic consagra la presumpció d'innocència com a principi que ha de regir la potestat disciplinària.

b) El fet de permetre a l'Administració adopti mesures preventives quan el jutge no dicta mesures provisionals – que l'Administració si desitjaria imposar – ens sembla que va contra l'obligada subjecció de l'Administració al que disposa el poder judicial.

L'article 94.3 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic disposa que «quan de la instrucció d'un procediment disciplinari resulti l'existència d'indicis fundats de criminalitat, se n'ha de suspendre la tramitació i s'ha de posar en coneixement del Ministeri Fiscal». Aquest, segons la Conselleria de Presidència, és l'esquema que s'ha de seguir, i no el de permetre imposar mesures administratives preventives abans d'iniciar el procediment administratiu disciplinari i quan ja hi ha un procés judicial en marxa.

A més, l'article 98 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que regula les bases del procediment disciplinari i de les mesures provisionals, diu que el procediment s'ha d'estructurar «amb respecte ple als drets i garanties de defensa del presumpte responsable». Quan regula la suspensió provisional, dona per suposat que s'incardina dins la tramitació del procediment disciplinari, és a dir, un cop iniciada l'aplicació del principi de contradicció del procediment (possibilitat de defensa del presumpte responsable i no unilateralitat sens possibilitat de defensa).

Per a la Conselleria de Presidència, és clar que l'Estatut bàsic de l'empleat públic no dona peu a introduir aquesta mesura preventiva en les normatives autonòmiques sobre funció pública. En conseqüència, respecte a la mesura preventiva tal com està formulada a l'article 22.3 del Projecte de decret, entén que resulta desproporcionada en coherència amb el principi de presumpció d'innocència que ha de regir tot el procediment disciplinari. A més a més, manifesta que és una qüestió que s'excedeix en relació amb els principis del règim sancionador.

Contestació de Funció Pública.- Es cert que l'incís de la redacció de l'article 22.3 que fa el Projecte de decret quan diu «abans d'iniciar-lo» pot presentar dubtes del moment en que es poden començar a adoptar les mesures. Per aquest motiu s'ha de suprimir aquesta referència.

D'altra banda, la redacció que efectua l'article 22.3, procedeix de l'article 24 del Decret 33/1986 que regula el règim disciplinari del personal funcionari de l'Administració General de l'Estat diu:

«El subsecretario del Departamento podrá acordar como medida preventiva la suspensión provisional de los funcionarios sometidos a procesamiento, cualquiera que sea la causa del mismo, si esta medida no ha sido adoptada por la autoridad judicial que dictó el auto de procesamiento.»

Sobre aquest precepte el Tribunal Constitucional ha dit en la Sentència núm. 104/1995, de 3 de juliol, en el seu fonament jurídic 2n, el següent:

«En consecuencia la suspensión del ejercicio del cargo o la extinción de esa relación deben producirse de acuerdo con lo que señalen las Leyes configuradoras del derecho fundamental que en caso contrario resultaría vulnerado, sin que ello signifique la incorporación en bloque del régimen estatutario de la función pública, con su entramado de derecho, deberes y situaciones. En síntesis, lo protegido constitucionalmente es la posesión del cargo frente a cualquier acto de la Administración que, por adoptarse intuitu personae, entrañe discriminación. Por eso, para averiguar si el despojo es discriminatorio, resulta necesario de todo punto acudir a la norma del Reglamento Disciplinario de los Funcionarios de la Administración del Estado, aplicable supletoriamente en la municipal por virtud de la remisión contenida en el Texto Refundido de las disposiciones legales vigentes en materia de régimen local [artículo 140.2 RDLeg. 78/1986, de 18 de abril (RCL 1986\1238, 2271 y 3351)], donde se autoriza a la autoridad competente para ello a imponer "la suspensión preventiva de los funcionarios sometidos a procesamiento, cualquiera que sea la causa del mismo, si esta medida no ha sido adoptada por la autoridad judicial que dicto el auto de procesamiento." (artículo 24 RD 33/1986, de 10 de enero). Está claro que se trata de una medida cautelar y, por ello, esencialmente temporal, provisional en suma, que, no obstante adoptarse por la Administración, está determinada por una decisión judicial – el procesamiento – ligada a un proceso penal, con un carácter accesorio y subsidiario para el caso de que el juez no lo hubiera dispuesto así, sin tener fisonomía propia y autónoma, ni naturaleza sancionadora o disciplinaria. Las características apuntadas, evidentes por la mera lectura del precepto, prefiguran el razonamiento jurídico y llevan en sí la solución anticipada del problema.»

Així el Tribunal Suprem (Sala Tercera) en Sentència de 9 de maig de 1991, declara respecte a la validesa de l'article 24 del Reial decret 33/1986, en el fonament jurídic tercer, el següent:

Ello no impide que acordado el procesamiento en el transcurso de un procedimiento judicial, dotado de todas las garantías tanto en cuanto al órgano como en cuanto al procedimiento en que sea adopta, la autoridad administrativa, que se ha visto obligada a suspender la tramitación del expediente disciplinario iniciado hasta tanto recaída resolución judicial – art. 23.2 Real Decreto 33/86 de 10 de enero - , pueda acordar la suspensión cautelar de funciones basándose en la existencia de una resolución judicial, el auto de procesamiento, que encuentra indicios racionales de criminalidad, hasta tanto tal sospecha no desaparezca. No se trata de una medida adoptada por iniciativa de un órgano administrativo en un procedimiento de tal naturaleza, sino de una medida que trae causa directa de una decisión judicial, [...]

En conclusió únicament es considera necessari suprimir de la redacció de l'article 22.3 del Projecte de decret, l'incís relatiu a l'expressió "abans d'iniciar-lo".

Article 28 del Projecte de decret relatiu a la suspensió del procediment disciplinari i aixecament de la suspensió

- Al·legació núm. 48.- L'apartat 1 de l'article 28 està redactat així:

«1. Quan el procediment disciplinari s'ha de suspendre per qualsevol causa, l'òrgan competent per acordar-ho és l'òrgan que té atribuïda la competència per a la seva incoació, excepte en el supòsit de baixa per incapacitat temporal de la persona inculpada, cas en el que correspondrà declarar-la a la persona instructora.»

La Conselleria d'Educació i Universitat considera que aquesta redacció pot donar lloc a interpretar que el procediment disciplinari es pot suspendre per qualsevol causa, la qual cosa s'hauria de precisar.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment i es modifica la redacció de l'article 28.1 del Projecte de decret en els termes següents:

«1. Quan el procediment disciplinari s'ha de suspendre per qualsevol causa prevista en la normativa, l'òrgan competent per acordar-ho és l'òrgan que té atribuïda la competència per a la seva incoació, excepte en el supòsit de baixa per incapacitat temporal de la persona inculpada, cas en el que correspondrà declarar-la a la persona instructora.»

Article 30 del Projecte de decret relatiu a les al·legacions a la proposta de resolució i consulta d'expedients

- Al·legació núm. 49.- *En l'article 30.2, segona frase, i vistos els termes recollits a la Llei estatal 39/2015, l'Advocacia considera que o bé convé referir-se a documents, o bé convé eliminar tota la frase segona (perquè no cal reproduir un dret que ja figura a l'ordenament jurídic).*

Contestació de Funció Pública.- No s'accepta el suggeriment perquè una altra vegada estem davant un precepte que resulta orientador per la tramitació del procediment i evitarà causar indefensió per desconeixement de la matèria. Hem d'aclarir que aquest Reglament a més de ser una norma, l'experiència ens aconsella que també tingui caràcter didàctic.

- Al·legació núm. 50.- L'article 30.2 del Projecte de decret diu:

«En el mateix termini, se li ha de posar a disposició l'expedient perquè el pugui consultar amb l'assistència, si n'és el cas, de les persones assessores que necessiti. S'ha de facilitar una còpia completa de l'expedient a la persona inculpada quan aquesta així ho sol·liciti, amb els límits que, si n'és el cas, disposi la normativa de protecció de dades de caràcter personal.»

- *Per a la Conselleria de Benestar Social i Cooperació, la redacció d'aquest precepte resulta insuficient, perquè a més dels límits que disposa la normativa de protecció de dades de caràcter personal s'han de considerar els límits establerts per la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment. En efecte, l'article 14 de la Llei 19/2013 enumera els supòsits en els quals es podrà limitar el dret d'accés a la informació.

- Al·legació núm. 51.- *La Conselleria d'Educació i Universitat manifesta que l'apartat 2 de l'article 30 planteja un dubte. En cas que per llei s'hagi establert una taxa per l'obtenció de còpies dels documents que obren en l'expedient disciplinari, l'obligació de facilitar una còpia completa de l'expedient a la persona inculpada, ¿s'ha d'entendre sense perjudici de les taxes que corresponguin, excepte que estigui prevista alguna exempció aplicable?*

Contestació de Funció Pública.- Aquesta qüestió no correspon regular-la en el Projecte de decret. En tot cas, s'haurà d'estar a allò que estableixi la normativa sobre taxes.

Article 32 del Projecte de decret relatiu a les actuacions complementàries

- Al·legació núm. 52.- *L'Advocacia diu que en l'article 32 manca fixar un termini màxim per a les actuacions complementàries.*

Contestació de Funció Pública.- El procediment disciplinari té un termini de màxim de 18 mesos. Per tant aquest és el termini màxim amb el qual compta l'Administració per resoldre i notificar.

- Al·legació núm. 53.- *La Conselleria d'Educació i Universitat proposa complementar la regulació de l'article 32 amb les previsions següents:*
 - *Que realitzades les actuacions complementàries, l'instructor les ha de posar de manifest a l'inculpat i li ha d'atorgar un nou termini per al·legar.*
 - *Que si les actuacions complementàries canvia el sentit de la proposta, l'instructor ha de dictar nova proposta i atorgar un nou termini d'al·legacions a l'inculpat.*
 - *Que si l'òrgan decisor ha retornat les actuacions a l'instructor perquè ha omès diligències necessàries, pertoca, una vegada realitzades, dictar una nova proposta de resolució i atorgar un nou termini d'al·legacions a l'inculpat.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta el suggeriment de la Conselleria d'Educació i Universitat per tal d'introduir el tràmit d'al·legacions en el cas que s'hagin de practicar diligències complementàries. Per tant, la redacció de l'article 32 passa a ser la següent:

«Article 32 Actuacions complementàries

Un cop rebut l'expedient disciplinari, l'òrgan competent per resoldre el procediment, després de l'examen de les actuacions, pot retornar l'expedient a la persona instructora perquè practiqui les actuacions complementàries o les que haguessin estat omeses i que es consideren necessàries per resoldre el procediment. En aquest cas, abans de remetre de nou l'expedient a l'òrgan competent per resoldre, s'ha de posar a disposició de l'inculpat de tot allò que s'hagi actuat i, donar-li un termini de deu dies per fer les al·legacions que estimi convenients.

No tindran la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment.»

Article 33 del Projecte de decret relatiu la resolució del procediment

- Al·legació núm. 54.- *La Conselleria d'Educació i Universitat considera que s'ha d'eliminar la restricció continguda en l'article 33 del Projecte de decret, per la qual no es pot dictar per delegació una resolució sancionadora ni es pot delegar la signatura, perquè la delegació de competències en matèria sancionadora ha segut operativa durant molt de temps.*

En aquest sentit al·lega que, la Llei 3/2003, regula en l'article 26 la delegació interorgànica, i no exclou expressament la possibilitat de delegació. Si exclou les competències indelegables d'acord amb la normativa estatal bàsica de règim jurídic de les administracions públiques, però l'article 9.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, no exclou l'exercici de la potestat disciplinària entre les matèries indelegables.

Així mateix posa de manifest que reiterades ocasions s'ha delegat competències resolutòries en matèria disciplinària al conseller d'Educació.

Contestació de Funció Pública.- S'accepta els suggeriments efectuats per la Conselleria d'Educació i Cultura. No obstant això, s'ha d'aclarir que l'àmbit subjectiu d'aquest Decret ateny al personal funcionari però no al docent (que es regeix per la normativa específica) i el laboral (al qual només se li aplica per remissió expressa del conveni). Tot i això, consideram que les sancions que hagin d'imposar un òrgan col·legiat com el Consell de Govern són indelegables.

Per tant, l'article 33.1 passa a quedar redactat en els termes següents:

«1. La resolució que posa fi al procediment ha de ser motivada i ha de resoldre totes les qüestions plantejades en l'expedient, hagin estat o no al·legades per l'interessat. Quan la sanció s'hagi d'imposar pel Consell de Govern, la resolució que posa fi al procediment és indelegable.»

Article 37 del Projecte de decret relatiu a la Comissió de Personal

- Al·legació núm. 55.- *L'Advocacia considera que criteris de sistemàtica afavoreixen la idea que l'informe preceptiu de la Comissió de Personal, sobre les propostes de resolució que puguin determinar la imposició de la sanció de separació del servei, ha de situar-se en el capítol III. Per això és aconsellable repensar l'article 37. A més, el punt 2 d'aquest precepte sembla tècnicament innecessari.*

Contestació de Funció Pública.- Tot i que l'informe a la Comissió de Personal és anterior a la imposició de sancions que impliquin separació del servei, no seria correcte incardinar aquest article en el capítol III relatiu a la instrucció del procediment disciplinari.

Pel que fa al punt de l'article 37, l'article 9 de la Llei 3/2007 únicament diu que és competència d'aquesta Comissió «informar sobre els procediments disciplinaris que impliquin separació del servei amb caràcter previ a la imposició de la sanció».

L'article 80.1 de la Llei 39/2015 estableix:

«1. Llevat disposició expressa en contrari, els informes han de ser facultatius i no vinculants».

Mitjançant aquest Reglament es podia determinar si l'informe de la Comissió és vinculant o no per l'òrgan competent per resoldre. Per això, i una vegada més, amb una finalitat didàctica es considera necessari la redacció del precepte.

Article 39 del Projecte de decret relatiu a la tramitació simplificada en el cas de faltes lleus

- Al·legació núm. 56.- *L'Advocacia al·lega que la intervenció del conseller en un tràmit com el que preveu el segon paràgraf de l'article 39.2 s'hauria d'atribuir a l'òrgan instructor.*

Contestació de Funció Pública.- No, perquè si el procediment s'inicia per resolució del conseller no té sentit que l'instructor pugui deixar sense efecte aquesta resolució. És més coherent que si s'ha de deixar efecte la resolució d'inici ho sigui per una altra resolució dictada pel mateix òrgan.

Article 40 del Projecte de decret relatiu a la caducitat del procediment

- Al·legació núm. 57.- *La Conselleria d'Educació i Universitat considera que la caducitat de 30 dies en la tramitació de procediments disciplinaris incoats per falta lleu són molt curts. No obstant, si es considera adient mantenir els 30 dies*

s'hauria de precisar que afecta només als procediments tramitats d'acord amb l'article 39, perquè el caràcter potestatiu pot suposar que, malgrat que el procediment s'iniciï únicament per sancionar faltes lleus, no es tramiti, perquè no sigui aconsellable, de forma simplificada.

Contestació de Funció Pública.- L'article 96.6 de la Llei 39/2015 estableix que els procediments tramitats de manera simplificada s'han de resoldre en el termini de 30 dies, comptadors des de l'endemà de la notificació de la resolució d'inici a l'interessat.

El punt 5 de l'article 96 de la Llei 39/2015 diu que, en els casos de procediments de naturalesa sancionadora, es podrà adoptar la tramitació simplificada del procediment quan l'òrgan competent per iniciar-lo consideri que, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de règim disciplinari, hi han elements de judici suficient per qualificar la infracció com a lleu.

Per tant, es tracta d'una regulació continguda en una normativa bàsica (de l'Estat) i sobre la qual, el Reglament no pot entrar a regular aspectes com el relatiu al termini màxim per resoldre (de trenta dies), tal com pretén la Conselleria d'Educació i Universitat.

Article 41 del Projecte de decret relatiu a l'execució de les sancions

- Al·legació núm. 58.- *L'Advocacia, manifesta que el punt 1 de l'article 41 es pot suprimir perquè conté una prescripció òbvia, ja implícita en l'ordenament jurídic. Per altra banda, és incorrecte referir-se a la caducitat de les sancions. Reitera aquesta posició les al·legacions presentades sobre aquest article per la Conselleria de Benestar Social i Cooperació.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació de manera que on diu «terminis de caducitat» s'ha de substituir per «terminis de prescripció».

Disposició addicional, transitòria i final

- Al·legació núm. 59.- *La Conselleria de Treball, Comerç i Indústria i la de Benestar Social i Cooperació diuen que, d'acord amb les directrius sobre la forma i l'estructura dels avantprojectes de llei, les disposicions de la part final s'han de titular sempre, a fi d'enunciar clarament el seu contingut.*

Contestació de Funció Pública.- S'accepta l'observació i per tant, la disposició transitòria única passa a titular-se «règim transitori dels procediments»; la disposició derogatòria única passar a denominar-se «derogació normativa», i la disposició final única com a «entrada en vigor».

5. Consideracions prèvies sobre la tramitació de la norma

D'acord amb l'article 133.4 de la Llei 39/2015, es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques en cas de normes pressupostàries o organitzatives o, quan es produeixin raons greus d'interès públic que ho justifiquin. Dons be, al no concórrer cap d'aquestes excepcions, s'han de dur a terme aquests tràmits.

Així mateix i degut a que determinades actuacions previstes en el Projecte de decret poden tenir repercussió sobre les condicions de treball del «personal funcionari al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i al dels ens del sector públic instrumental que en depenen», de conformitat amb els apartats 1 i 2a de l'article 37 del TREBEP, el Projecte de decret es objecte de negociació, i per tant, s'ha de convocar la Mesa Sectorial de Serveis Generals.

Així mateix el Projecte de decret s'ha de sotmetre als tràmits següents:

- a) Informe de la Comissió de Personal, d'acord amb l'article 9.2 a de la Llei 3/2007.
- b) Informe d'avaluació d'impacte de gènere previst a l'article 5.3 de la Llei 11/2016.
- c) Informe del Consell Econòmic i Social, conforme a l'article 2.1 a incís primer de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.
- d) L'informe del Consell Consultiu previst a l'article 18.7 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, regulador del Consell Consultiu de les Illes Balears.

5.1.- Informe sobre les modificacions introduïdes per la Mesa Sectorial de Serveis Generals de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

El Projecte de decret presentat per l'Administració es va negociar i votar a la sessió de 5 de juliol de 2018 de la Mesa Sectorial de Serveis Generals de l'Administració, amb el resultat següent: 1 vot a favor (UGT), 3 abstencions (CCOO, STEI Intersindical i CSI-F) i USO no va votar.

Com a conseqüència d'aquesta negociació s'han introduït en el text del Projecte de decret les modificacions següents:

1. Modificació de l'article 8.1 del Projecte de decret relatiu a la relació entre les faltes i les sancions, per tal de fer referència també a les faltes greus, per la qual cosa, la redacció d'aquest precepte queda de la manera següent:

1. Per la comissió de faltes molt greus, greus i lleus es poden imposar les sancions que estableixen la normativa bàsica estatal i la Llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.»

2. Modificació de l'article 41.1 del Projecte de decret relatiu a l'execució de les sancions, per tal d'eliminar la paraula «caducitat». A conseqüència d'això, la redacció d'aquest precepte queda la manera següent:

«1. Les sancions disciplinàries s'han d'executar dins els terminis de prescripció de les sancions.»

5.2. Informe de la Comissió de Personal de les Illes Balears

El Projecte de decret fou informat favorablement el dia 11 de juliol de 2018 per la Comissió de Personal de les Illes Balears sense introduir cap modificació al text.

5.3 Informe sobre l'impacte de gènere emès per l'Institut Balear de la Dona

En compliment de l'article 5.3 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, el Projecte de decret fou informat per l'Institut Balear de la Dona en data 18 de setembre de 2018.

L'informe esmentat va recomanar que en la redacció del Projecte s'introdueixi les següents modificacions:

- Substituir «l'empleat» per «el personal» i «els empleats» per «el personal». Aquesta recomanació afecta al 1r, 3r i 4r del Preàmbul del Projecte. D'acord amb l'informe de l'IB-Dona s'ha de substituir les expressions « empleat i empleats públics» per «personal públic». Aquesta darrera expressió no és equivalent a la d'empleat públic i en conseqüència no s'hi pot substituir perquè provocaria problemes interpretatius de la norma. A l'efecte d'utilitzar un llenguatge acorde amb un ús no sexista del llenguatge, l'expressió esmentada passa a tenir la redacció següent:

En el 3r paràgraf de l'apartat I del Preàmbul

«[...] els principis de la potestat disciplinària respecte de les empleades i els empleats públics [...]».

En el 4t paràgraf de l'apartat I del Preàmbul

« [...] un codi de conducta de les empleades i els empleats públics, [...]»

Al final del 4t paràgraf de l'apartat I del Preàmbul

«[...] i aplicació del règim disciplinari de les empleades i els empleats públics.»

Aquesta solució, en la qual s'ha de col·locar el substantiu en masculí en darrer terme, per tal de concordar amb l'adjectiu en masculí, és la que proposa el llibre d'estil.

- Substituir «els interessats» per «les persones interessades». Afecta als articles 11.1, 13.2 i 3, 33.1 i 36.2 del Projecte. S'accepta el suggeriment.

- Substituir «els funcionaris» per «el personal funcionari». Afecta al 1r paràgraf de l'apartat I del Preàmbul i als articles 6.2, 35.1 *b* i 35.3 del Projecte. S'accepta el suggeriment.

5.4 Informe sobre les al·legacions formulades en els informes emesos per la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques

En compliment de l'article 46 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, s'han emet el 16 d'octubre de 2018, dos informes, u jurídic i l'altre de la Secretària General, ambdós de la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques sobre el Projecte de decret pel qual es regula el règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Si bé ambdós informen favorablement el Projecte de decret esmentat, en l'informe jurídic es recomana justificar en el preàmbul perquè l'àmbit subjectiu del Projecte de decret només regula el règim disciplinari del personal funcionari. A més d'aclarir que el procediment disciplinari regulat en el Projecte també serà d'aplicació al personal laboral per la remissió que fa al mateix el Conveni Col·lectiu del personal laboral al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears actualment en vigor.

Com a conseqüència d'acceptar l'observació formulada en l'informe jurídic, s'inclou un nou punt III en el preàmbul, el contingut del qual és el següent:

«[...]».

III

Aquest Decret desplega el règim disciplinari aplicable al personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dels ens del sector públic instrumental. L'absència de qualsevol referència en el Decret al règim disciplinari del personal laboral s'explica perquè el mateix constitueix una condició de l'ocupació que ha de ser objecte de negociació col·lectiva, conforme a l'article 37.1 de la Constitució espanyola i l'article 85.1 del Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors. No obstant això, cal advertir que el procediment regulat en aquest Reglament és d'aplicació al personal laboral esmentat, gràcies a la remissió que fa l'article 107 del V Conveni col·lectiu per al personal laboral al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears actualment en vigor (BOIB núm. 174, de 19 de desembre de 2013), en el qual s'estableix que el procediment i la tramitació que s'han de seguir per imposar les sancions al personal laboral són els que estableix la normativa reguladora del règim sancionador del personal funcionari al servei de

5.5 Informe sobre les observacions formulades pel Consell Econòmic i Social de les Illes Balears

En compliment de l'article 2 de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, s'ha sol·licitat dictamen al Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, el qual fou emès en data 11 de desembre de 2018.

El dictamen emès pel Consell Econòmic i Social ha fet les recomanacions següents:

- En relació amb el preàmbul:

a) es troba a faltar una explicació detallada sobre l'adequació d'aquest projecte normatiu als principis que preveu l'article 129.1 de la Llei 39/2015.

Contestació a l'observació:

S'accepta l'observació i s'afegirà al preàmbul una explicació detallada sobre l'adequació del projecte de decret als principis de bona regulació, de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

b) S'ha de fer constar la consulta feta al CES.

S'accepta l'observació i s'afegirà al preàmbul una referència a la consulta feta al CES.

- En relació amb l'articulat del text normatiu:

1) Substituir, per motius de seguretat jurídica, les referències genèriques al conseller o la consellera competent en matèria de funció pública per la referència específica a l'òrgan que té la competència, en aquest cas, la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques.

Contestació a l'observació:

S'accepta el suggeriment i es canviarà la referència genèrica per la referència específica atès que així ho considera també necessari la reiterada doctrina del Consell Consultiu de les Illes Balears.

2) Especificar que els terminis indicats en dies es refereixen a dies hàbils.

Contestació a l'observació:

No s'accepta aquesta observació atès que es considera innecessari car el caràcter d'hàbils d'aquests dies ja ve atorgat per l'article 30.2 de la Llei

39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

- En relació amb l'article 1:

Especificar en qualsevol cas, que es tracta de desplegar el règim disciplinari establert en la Llei de Funció Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Contestació a l'observació:

Efectivament, el CES té raó en la seva observació i per tant cal apreciar-la i afegir l'expressió «de les Illes Balears» en la redacció de l'article 1.

- En relació amb l'article 5.2.b):

Aclarir que l'encobridor d'infraccions incorre en responsabilitat disciplinària sempre i quan que d'aquests actes es derivi un dany greu per a l'Administració o els ciutadans, atès que és un requisit que estableix l'article 93.3 de l'EBEP.

Contestació a l'observació:

L'observació del CES és adequada i és necessari tenir-la en compte. S'afegirà aquesta expressió a la redacció de l'article 5.2.b) del projecte de decret per tal que sigui conforme a l'article 93.3 del TREBEP.

- En relació amb l'article 8.2:

Per raons de concordança, substituir l'expressió «varen ser traslladats» per «va ser traslladat».

Contestació a l'observació:

Efectivament, es tracta d'una errada de concordança que ha de ser corregida.

- En relació amb l'article 13:

Per tal d'evitar qualsevol situació d'indefensió de la persona inculpada, convendria especificar que la iniciació del procediment disciplinari interromprà el termini de prescripció, amb coneixement fehent de la persona interessada.

Contestació a l'observació:

Si bé consideram que no és apropiat fer referència «coneixement fefaent» sí que és cert que l'expressió «amb coneixement de la persona interessada» també pot resultar inadequada. Per això, aprofitam la proposta de millora del CES en aquest punt i es substitueix l'expressió «amb coneixement de la persona interessada» per «amb notificació a la persona interessada», la qual cosa, amb independència de la fefaença, implica que entren en joc, si escau, les presumpcions de coneixement del contingut dels actes lligades al règim administratiu de notificacions i publicacions.

- Pel que fa a l'article 16.1:

Eliminar l'expressió «sigui o no funcionària» atès que és irrellevant.

Contestació a l'observació:

L'observació és encertada i s'elimina aquesta referència que no aporta cap element de precisió rellevant.

- Quant a l'article 17.5:

Afegir l'expressió següent: "En el cas que es decideixi iniciar el procediment en contra de l'informe de l'instructor, la resolució d'inici del procediment haurà de motivar aquesta circumstància".

Contestació a l'observació:

Tot i que és difícil pensar que l'òrgan competent decideixi incoar un expedient disciplinari en contra de les conclusions d'arxiu de la informació reservada, cal reconèixer que existeix la possibilitat de què finalment es dugui a terme la incoació. Per això s'inclourà un paràgraf a l'article 17.5 amb el tenor literal següent:

«Quan l'instructor de la informació reservada conclogui que és procedent arxivar les actuacions i això no obstant l'òrgan competent per resoldre l'inici decideixi incoar el procediment disciplinari, la resolució d'inici haurà de motivar aquesta circumstància».

Efectivament, aquesta motivació reforçada constitueix un element que incidirà en l'evitació d'un eventual intent d'ús arbitrari i abusiu de la potestat disciplinària.

- En referència a l'article 19.1:

Per tal de garantir el principi de seguretat jurídica s'hauria de fer

referència també al termini màxim per resoldre el procediment i notificar resolució i als efectes de la no resolució i notificació dins aquest termini, així com també, la identitat de l'instructor i, si escau, del secretari, i les conseqüències de no formular al·legacions dins el termini establert.

Contestació a l'observació:

No es considera necessari fer referència expressa a tots aquests elements, propis de qualsevol resolució administrativa. No obstant això, tot seguint la proposta de millora afectuada pel CES en aquest punt, es modificarà l'incís inicial de l'article 19.1, que passarà a tenir la redacció següent:

«1. La resolució iniciadora del procediment, a més dels requisits prevists a la Llei del procediment administratiu comú de les administracions públiques, s'ha de formalitzar amb el contingut mínim següent: (...)».

Entenem que, amb aquesta referència als requisits prevists a la Llei del procediment administratiu comú, queda millorada la redacció en els termes que volia fer veure, encertadament, el CES.

Per altra banda, quant a la identitat del personal instructor i del personal que faci funcions de secretaria, si n'hi ha, ja es fa constar a l'article 20 la necessitat que es consignin a la resolució d'inici. Per tant, no cal afegir aquí aquesta referència.

- En relació amb l'article 20.1:

Fer referència a què la designació de personal instructor ha de respectar les funcions pròpies del cos o escala al qual aquest pertany.

Contestació a l'observació:

L'observació és pertinent, atès que es dóna el cas que la instrucció d'un expedient disciplinari, implica l'emissió d'informes i realització d'actuacions jurídico-administratives que només pot exercir el personal del subgrup A1. Tot i això, cal seguir respectant el subgrup mínim de la persona instructora en relació amb el subgrup al qual pertany la persona inculpada. Per això, es modifica la redacció de l'article 20.1, que passa a ser la següent:

«1. La resolució que acordi la iniciació del procediment ha de contenir també el nomenament de l'instructor o la instructora, que ha de ser un funcionari o funcionària de carrera que, amb respecte a les funcions genèriques pròpies del cos o l'escala corresponent,

pertanyi a un cos o escala de grup o subgrup igual o superior al del presumpte o de la presumpta responsable.».

- Quant a l'article 24:

Modificar la seva titulació per tal que es tituli «Tràmit d'audiència», atès que es poden formular al·legacions en qualsevol moment anterior al tràmit d'audiència.

Contestació a l'observació:

Consideram que l'observació no és precisa i que no cal canviar la titulació del tràmit previst a l'article 24. Ara bé, aquesta observació del CES, ens ha fet veure que cal modificar l'article 27, que sí s'ha de titular «Tràmit d'audiència», per tal que quedi l'article amb la redacció següent:

«Article 27

Tràmit d'audiència

Un cop instruït el procediment i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, es durà a terme el tràmit d'audiència en els termes de l'article 82 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques».

Entenem que aquesta redacció fa que la conclusió de les actuacions d'al·legacions i prova anteriors a la redacció de la proposta de resolució, siguin del tot conformes amb l'article 82 de la Llei 39/2015, relatiu al tràmit d'audiència, i que resulta innecessari fer referència a una «Conclusió dels tràmits d'al·legacions i de prova» que es verifica, precisament, en la redacció per part de l'instructor de la proposta de resolució.

A més, consideram que aquesta nova redacció i previsió d'aquest tràmit d'audiència, fa innecessària, per redundant i dilatòria del procediment, la vista de l'expedient a què feia referència la redacció del 30.2 del projecte, que entenem que ara s'ha de suprimir. Aquesta modificació no implica pèrdua d'oportunitats d'accés a l'expedient de forma íntegra i en moment adequat per part de la persona inculpada, això és, abans (i no després) de la proposta de resolució, que és el moment en què resulta més adequat per tal de poder exercir el dret de defensa. Amb posterioritat a la redacció de la proposta de resolució el contingut de la instrucció no haurà variat ni s'hauran afegit noves actuacions. Aquesta proposta, juntament amb les al·legacions formulades per la persona interessada, són els elements sobre els quals, posteriorment, resoldrà l'òrgan competent.

Així mateix, cal afegir a l'article 29.1 del projecte una breu referència a què la proposta de resolució «ha de ser redactada per la persona instructora», cosa que és deia en la redacció original de l'article 27, que es modificarà en els termes més amunt transcrits; i, a l'article 31.1, cal fer referència a què les al·legacions que s'hi regulen són les «al·legacions a la proposta de resolució». Totes aquestes millores són el resultat de la consideració de l'observació feta pel CES en relació amb el tràmit d'audiència, la qual cosa afectava als tràmits d'al·legacions i de redacció de la proposta de resolució.

- Pel que fa a l'article 25.3:

Afegir la següent previsió: "D'aquests drets, així com dels contemplats en l'apartat següent, se'l informarà amb caràcter previ a l'inici de la presa de declaració".

Contestació a l'observació:

Aquesta observació, de caràcter garantista, és conforme amb els principis que informen la necessitat d'evitar la indefensió de la persona inculpada. Per això, consideram que pot resultar útil incloure aquest recordatori amb caràcter previ a la presa de declaració i per això s'afegeix a la redacció de l'article 25.3.

- A l'article 26:

Eliminar l'expressió "resolució de tràmit" atès que genera confusió.

Contestació a l'observació:

No s'accepta aquesta proposta de millora del CES perquè entenem que el concepte d' «acte de tràmit» és clar en la Llei del procediment administratiu comú i que l'expressió en aquest cas és aclaridora del règim de revisió dels actes que li pot ser d'aplicació d'acord amb la seva naturalesa.

- En relació amb l'article 29.2:

Preveure també en la proposta de resolució un pronunciament sobre les mesures provisionals, que el seu cas s'haguessin pogut adoptar.

Contestació a l'observació:

Consideram que aquesta observació del CES és adient i per això s'afegirà una lletra f) a l'article 29.2, amb la redacció següent:

«f) Els pronunciaments relatius a les mesures provisionals si se n'haguessin adoptat.»

- I, finalment, quant a l'article 40:

Especificar que quan fa referència al termini de divuit mesos per resoldre i notificar, es tracta d'un termini màxim, d'acord amb l'article 145.1 de la Llei 3/2007, de 27 de març.

Contestació a l'observació:

Aquesta observació del CES també és encertada i s'afegirà l'adjectiu «màxim» al mot «termini» per tal que la seva redacció sigui més clara i conforme a l'article 145.1 de la Llei 3/2007, de 27 de març.